

6. sejem sozda Gorenje

Predstavitev programske usmeritve Gorenja

V petek, 23. oktobra bodo s priložnostno slovesnostjo, ki se bo začela ob 9. uri, obeležili začetek že tradicionalnega sejma sozda Gorenje. Letošnji je že šesti po vrsti, odprt pa bo do 4. novembra. Že uvodoma naj poudarimo, da bodo vrata Rdeče dvorane, kjer bo 6. sejem sozda Gorenje, odprta v popoldanskih urah tudi za vse tiste, ki jih zanimajo proizvodni program in novosti Gorenja.

Osnovno sporočilo letošnjega sejma naj bi bila — RAZVOJNA MOČ IN VIZIJA GORENJA. Zato bodo v Rdeči dvorani predstavili, mimo drugega, tudi osnove za predvideno proizvodno in razvojno prestrukturiranje. Komercialni del sejma pa bo predstavil le tiste proizvodne

novosti, ki naj bi prišle na tržišče najpozneje do konca junija 1982. Del sejemskega prostora pa bo namenjen še prikazu dejavnosti na področju raziskav in razvoja, se pravi nalog in dejavnosti nove delovne organizacije Gorenje Raziskave Razvoj ter prizadevanjem in dosežkom na področju množične inventivne dejavnosti. Servis Gorenje pa bo prvič predstavil svojo dejavnost obiskovalcem sejma.

Kar zadeva razvojno vizijo Gorenja v novem srednjoročnem obdobju, pa tudi za daljše obdobje, velja omeniti, da o bo bela tehnika zadržala dosednji obseg proizvodnje oziroma ga bo le počasi povečevala, sproti pa bodo tovrstno proizvodnjo

dopolnjevali s tehnološkimi in funkcionalnimi novostmi. Nekaterim drugim programom pa napovedujejo hitrejši razvoj, posebej tudi elektronski, zelenemu programu in toplotni tehniki.

6. sejem sozda Gorenje naj bi obiskalo, kot pričakujejo, okrog 3.500 poslovnih partnerjev Gorenja, zraven njih pa še okrog 1.000 drugih gostov. V Titovo Velenje so organizatorji povabili tudi predstavnike raziskovalnih institucij ter visokošolskih zavodov. Kar najbolj neposredno in podrobno jih želijo seznaniti z razvojno močjo in vizijo Gorenja ter jih tudi na ta način v še večji meri vključiti v razvojna prizadevanja Gorenja.

Tudi v Šaleški dolini se v tednu požarne varnosti vrstijo številne akcije. V torek popoldne je bila na območju sektorja Titovo Velenje velika gasilska vaja, med katero so gasilci osmih društev prikazali, kako bi se spopadli z ognjeno stihijo, če bi ogrozila grad. Danes bo podobna vaja v Soštanju. Letošnji teden požarne varnosti poteka pod geslom „Varnost pred požarom — naša vsakdanja skrb!“

Seja izvršnega odbora predsedstva OK SZDL Velenje

Pred programskimi konferencami

Na torkovi seji je izvršni odbor Predsedstva OK SZDL Velenje izoblikoval stališča v zvezi z vsebinskimi, organizacijskimi in kadrovskimi pripravami na programske konference SZDL kot redne vsakoletne oblike preverjanja njihovega delovanja in učinkovitosti. O pripravah bodo podrobneje spregovorili danes popoldne tudi predsedniki in sekretarji krajevnih konferenc SZDL, ki se bodo zbrali na posvetovanju na občinski konferenci SZDL Velenje.

Organizacije SZDL so na lanskih programskih konferencah večinoma dokaj podrobno ocenile lastno delo in sprejele smernice za aktivnosti med dvema letnima programskima konferenca. Uresničevanje sprejetih

smernic bodo ocenila predsedstva krajevnih konferenc SZDL in dala ocene v javno razpravo. Do konca novembra pa bodo krajevne konference SZDL na programskih konferencah sprejele poročila o delu in usmeritve za prihodnje aktivnosti.

Gotovo pa je, da bodo v naslednjih tednih in mesecih v organizacijah SZDL tudi v Šaleški dolini v ospredju naloge v pripravah na skupščinske volitve 1982, stabilizacijska prizadevanja (z dodatnim spodbujanjem nekaterih oblik stabilizacijskih aktivnosti) ter delovanje političnega sistema.

V pripravah na bližnjo programsko konferenco občinske organizacije SZDL Velenje je izvršni odbor predlagal začetek kandidacijskega postopka za kandi-

date za predsednika, podpredsednika in sekretarja občinske konference SZDL Velenje. Obravnavan in sprejet pa je bil še predlog osnutka sprememb in dopolnitev Pravil občinske konference SZDL Velenje, o katerem bo tekla javna razprava do srede meseca novembra. V krajevnih organizacijah pa bodo razpravljali istočasno tudi o pravih krajevnih organizacij SZDL.

Na zadnji seji so se člani izvršnega odbora seznanili tudi z dosedanjimi aktivnostmi v pripravah na skupščinske volitve 1982 in s predlogi volilne komisije, da bi te aktivnosti v prihodnjih tednih pospešili. Ugotovljeno je namreč bilo, da nekatere aktivnosti v pripravah na nove skupščinske volitve kasnije.

Z lanskega sejma sozda Gorenje v Rdeči dvorani

Komite občinske konference ZKS Velenje

Naloge po 21. seji

Na zadnji seji, bila je v četrtek, 15. oktobra, je komite občinske konference ZKS Velenje obravnaval naloge komunistov Šaleške doline po 21. seji centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije.

V nadaljevanju seje so pregledali priprave na sejo občinske konference ZKS Velenje, na kateri bodo govorili o nalogah komunistov v podružbljanju pravosodnega sistema ter funkciji od-

krivanja in preprečevanja kaznivih dejanj in drugih družbeno škodljivih pojavov.

Člani komiteja občinske konference ZKS Velenje pa so na zadnji, 112. seji, obravnavali tudi predlog za ustanovitev družbenih svetov.

O nalogah komunistov Šaleške doline po 21. seji centralnega komiteja ZK Jugoslavije bomo podrobneje poročali v prihodnji številki.

Sodelovanje z mariborsko univerzo

V ponedeljek bodo obiskali Titovo Velenje predstavniki mariborske Univerze. Zastopniki Visoke tehniške šole, Visoke ekonomske komercialne šole ter Rudarskega šolskega centra bodo ocenili možnosti sodelovanja ter opredelili konkretne oblike tega sodelovanja.

Politika zaposlovanja

Na zadnji seji komiteja za družbene dejavnosti občine Velenje so med drugim spregovorili o aktualnih vprašanih uresničevanja politike zaposlovanja v naši občini ter sprejeli določene ukrepe. Obravnavali so predlog občinske skupnosti otroškega varstva o prerazporeditvi viškov sredstev denarnih pomoči ter spregovorilo o prekoračiteljnih dogovorih o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka.

Na seji so uskladili še zimske počitnice med vzgojnoizobraževalnimi organizacijami v občini.

Rekreacija v krajevnih skupnostih

V današnjem hitrem tempu življenja vse prepogosto pozabljamo na telesno sprostitvev in seveda na to, kako je ta za naše zdravje nujno potrebna. Tega so se začeli vse bolj zavedati v različnih delovnih okoljih, kjer posvečajo temu področju vse več pozornosti. Med takšne aktivnosti sodijo tudi trim akcije, ki so vse bolj obiskane. Doslej smo poznali tovrstno aktivnost predvsem v delovnih organizacijah, sedaj pa so v teku prizadevanja, da bi rekreativne dejavnosti organizirali tudi v krajevnih skupnostih. Prav zaradi tega je stekla tudi akcija Išče mo najboljše krajevno skupnost v športni rekreaciji. Zelo uspešno so se vanjo vključili v krajevni skupnosti Skale, Hrastovec.

Občinska konferenca SZDL Velenje

Dopolnitve in spremembe pravil

V današnji številki Našega časa objavljamo na 9. in 10. strani »Osutek sprememb in dopolnitev Pravil občinske organizacije SZDL Velenje«.

Na objavljeno gradivo še posebej opozarjamo vodstva krajevnih konferenc SZDL, druge družbenopolitične organizacije, društva, strokovne in druge ustanove itd.

Javna razprava o »Osnutku sprememb in dopolnitev Pravil občinske organizacije SZDL Velenje« bo trajala do srede meseca novembra. Občinska konferenca SZDL Velenje pa naj bi na programski seji, ki bo predvidoma v začetku meseca decembra, sprejela spremenjena in dopolnjena Pravila občinske organizacije SZDL Velenje.

Požarna varnost

Naša vsakdanja skrb

V torek popoldne je gost dim zajel velenjski grad. Požar! Oglašilo se je zamolklo zavijanje sirene. Gasilci — tisti, ki so bili na delu dopoldne se še niti dobro oddahnili niso, od dela, ko so se morali urno proti gasilskemu domu. V gradu so dragocene muzejske in druge zbirke, mastodont, ogromno predmetov, katerih vrednost je neprecenljiva. Ob vsem tem si tudi nihče ne zna predstavljati doline brez tega mogočnega stražarja, ki že stoletja bdi nad mestom pod njim.

»Ogenj teh vrednot ne sme uničiti. Naš največji sovražnik je v tem trenutku čas. Ali bomo dobili bitko z njim in s tem ognjem.« Tako so verjetno razmišljali gasilci, ko so drveli na kraj požara. Na srečo, je bilo to le igra, ki je sodila v sklop dejavnosti v tednu požarne varnosti in ki naj bi pokazala, kako so gasilci pripravljani za gašenje gradu in reševanje vsega, kar je v njem, če bi morda resnično prišlo do najhujšega. Vse se je dogajalo bliskovito.

Ob 15.43 je bil sprožen alarm: Grad je zajel gost dim, nekje v

njegovi notranjosti je začelo goreti in ogenj se je hitro širil na vse strani. Komaj je utihnil glas sirene, že so se oglašile sirene gasilskih vozil, ki spadajo pod sektor Velenje. Velenjskim gasilcem so prihiteli na pomoč, gasilci Šaleka, Sentilja, TGO Gorenje, Reka, Pesja, Bevc in Škal. Vsi so prišli na kraj požara zelo hitro. Za primer naj povemo, da so gasilci Škal, ki so bili najbolj oddaljeni od kraja požara, začeli gasiti ogenj že petnajst minut po pozivu sirene. Skratka, v najkrajšem času je prišlo na kraj požara 85 gasilcev iz osmih društev s sedmimi cisternami in osmimi orodnimi vozili.

Ker je bil požar ogromnega obsega, so gasilci poleg vode iz cistern hkrati napeljali tudi cevi iz reke Pake, in vodo iz Pake so na vrh gradu dobili v šestnajstih minutah. Vsega skupaj so pri vaji napeljali 1044 metrov cevi. S hitro akcijo so tako gasilci, ki spadajo pod sektor Titovo Velenje, uspešno končali zahtevno nalogo in dokazali, da so kos tudi tako zahtevni nalogi kot je gašenje gradu.

To je bila prva vaja gasilcev v tednu požarne varnosti, ki poteka od 19. do 25. oktobra. Podobno vajo bodo izvedli še danes na območju sektorja Šoštanj. Gasilci bodo graščino nad Šoštanjem, v njej bodo sodelovali gasilci Šoštanja, Lokovice, Paške vasi, Smartnega ob Paki, Topolšice, Gabrk, in člani IGD Tovarne usnja Šoštanj. Poleg tega tečejo te dni tudi druge dejavnosti, kot so predavanja za učence, predstavnike hišnih svetov in druge. V nekaterih izložbenih oknih so pripravili manjše razstave gasilске opreme, hkrati pa v društvih te dni poteka tudi vsakoletno ocenjevanje njihovega celotnega delovanja.

Teden požarne varnosti poteka letos pod geslom **Varnost pred požarom — naša vsakdanja skrb**. Torej je in mora biti te dni naša skrb usmerjena v preverjanje vsega tistega, kar smo doslej že storili na področju požarne varnosti pa tudi, kaj bo treba še storiti, da bomo zmanjšali tovrstne nesreče, da bomo v prihodnje še uspešnejši in učinkovitejši pri spopadanju z ognjeno ujmo. Seveda pa to ni in ne sme biti naloga le tega tedna, ko v bistvu preverjamo doseženo, ampak mora biti to trajna naloga celotne družbe, slehernega posameznika v sistemu naše družbene samozastite, ne pa le gasilcev.

Ob vsem tem se moramo zavedati, da požari in najrazličnejše druge nesreče povzročajo vsakoletno ogromno materialno škodo na objektih, uničujejo naravno bogatstvo, v mnogih primerih terjajo tudi življenje ljudi. Požarna stihija v nekaterih delovnih okoljih ogroža tudi stabilizacijska prizadevanja, pa tudi socialno varnost ljudi. Malomarnost, neodgovornost in neupoštevanje varnostnih ukrepov so pogosto tisti vzroki, ki puščajo za seboj pogorišča. Prav zato nas mora ta teden požarne varnosti znova spodbuditi, da se bomo v uresničitev letošnjega gesla OS tedna požarne varnosti vključevali kar najbolj odgovorno in da bo to resnično postala naša vsakdanja skrb.

S. Vovk

Šoštanj

Številne prireditve in srečanja

V času od 4. do 11. oktobra so se v počastitev krajevnega praznika zvrstile v Šoštanju številne kulturne prireditve, razstave in razna športna srečanja. Preteklo nedeljo so v Kajuhomem domu odprli razstavo kulinarije, sadjarstva in cvetličnih aranžmajev, v domu krajevnih skupnosti pa lovsko, ribiško in gobarsko razstavo ter razstavo ptic. Tako so v enem prostoru pripravili izredno pestro in zanimivo razstavo člani lovske, gobarske in ribiške družine ter člani Društva za vzgojo in varstvo ptic pevk Šaleške doline iz Velenja, ki so razstavili nad

150 najrazličnejših ptic. Razstavo je obiskalo v tednu dni večje število občanov. Še zlasti šolske mladine, ki so se na ta način seznanili z dejavnostjo vseh štirih društev.

Svečan zaključek razstave je bil v nedeljo 11. X. dopoldne v prisotnosti predstavnikov omenjenih društev in družbeno političnih organizacij, na katerem je spregovoril predsednik skupščine SZDL Franc Pečovnik, ki je poudaril pomen takih razstav vključno z varstvom okolja, hkrati pa čestital vsem razstavljalcem k doseženim uspehom ter se jim zahvalil za sode-

lovanje ob proslavljanju krajevnega praznika.

V. K.

Uspešni harmonikarji

V počastitev krajevnega praznika je Turistično društvo Šoštanj ob zaključku vrste prireditev organiziralo v domu kulture tekmovanje harmonikarjev diatoničarjev iz Šoštanja in okolice.

Tekmovanja se je udeležilo 15 harmonikarjev. ocenjevala pa jih je komisija, pod vodstvom prof. Branka Skruble. Vsak nastopajoči je zaigral po dve skladbi, zanimivo pa je, da so vsi amaterji z najrazličnejšimi poklici. Komisija je izbrala pet tekmovalcev, ki bodo nastopili na republiškem tekmovanju harmonikarjev na Pokljuki. Nekateri igrajo harmoniko šele nekaj mesecev, večina okrog 20 let, najstarejši Milan Novak pa jo igra že nad 30 let. Izbrana komisija je bila seveda težavna, saj so nekateri pravi mojstri svoje harmonike, s katero nastopajo na raznih proslavah in prireditvah, sodelujejo pa tudi že nekaj let na tekmovanju na Pokljuki, kot Andrej Hudobrennik, ki je tam posegal že po najvišjih lovorikah.

Vsem tekmovalcem je sodelovanje ob praznovanju krajevnega praznika in njihove uspehe čestital predsednik Turističnega društva Šoštanj Stefan Szabo, priznanja pa bodo prejeli na občnem zboru Turističnega društva Šoštanj.

V. K.

Razstava lovskih trofej

Celjski likovniki

Člani likovne sekcije železničarskega prosvetnega društva France Prešeren iz Celja so v počastitev praznika občine Velenje pripravili v domu kulture v Šoštanju razstavo svojih slikarskih del. To je prva likovna razstava v letošnji sezoni v domu kulture v Šoštanju, sicer pa so se celjski likovni amaterji predstavili v Šoštanju že pred leti v Napotnikovi galeriji. Razstava, na kateri je prikazanih okrog 40 del v najrazličnejših tehnikah, predvsem pokrajine in cvetličnih tihotij ter nekaj portretov, je med šoštanj-skim občinstvom vzbudila precejšno zanimanje. Razveseljivo je, da se je članstvo likovne sekcije pomladilo, saj je poleg že znanih imen kot Anta Trobej, Štefka Papič in Alojz Golež razstavilo svoja dela tudi precej novih članov.

Razstava je tako po kakovosti, kakor tudi po tematici zelo raznolika. Morda bi kazalo razstaviti bolj selektiven izbor, kar bi vsekakor bilo bolj učinkovito iz vzgojnega stališča, saj vsak naslikan umotvor resnično še ni dozorel za javno razstavo. Vsekakor pa velja pohvaliti aktivnost likovne sekcije celjskega železničarskega prosvetnega društva France Prešeren, ki že dolga leta uspešno deluje na likovnem področju in nas vsako leto znova preseneča tako z razstavami v Celju, kakor tudi v okolici.

V. K.

ODBOR ZA REŠEVANJE STANOVANJSKIH VPRAŠANJ DELAVCEV ZAPOSLENIH PRI SAMOSTOJNIH OBRTNIKI OBČINE VELENJE

OBJAVLJA PRIORITETNO LISTO

dodeljenih najemnih stanovanj in stanovanjskih posojil delavcem, ki so zaposleni pri samostojnih obrtnikih občine Velenje.

Po sklepu odbora z dne 3. 9. 1981 in 2. 10. 1981 se najemna stanovanja dodelijo:

1. 2-sobno stanovanje v soseski Šalek II, gradbeni objekti D 2 Benjaminu VISOČNIKU, Celjska c. 18, Titovo Velenje;
2. 2-sobno stanovanje v soseski Šalek II, gradbeni objekt A 3, Rudiju VIDMAJERJU, Cufarjeva c. 2, Titovo Velenje.

Stanovanjska posojila pa bodo dodeljena:

1. Ivici in Jožetu OVCJAK	200.000,00 din
2. Vladu VIDOVICU	150.000,00 din
3. Mariji PLOH	150.000,00 din
4. Alojzu TAJNIKU	100.000,00 din
5. Milanu JANEŽIČU	100.000,00 din
6. Jožetu GRABNERJU	100.000,00 din

Dodeljena stanovanja bodo vseljiva predvidoma v začetku leta 1982 v objektu D 2 in na koncu leta 1982 v objektu A 3.

Stanovanjska posojila pa lahko delavci dvignejo še v letu 1981 pri Temeljni banki Velenje, kjer morajo predložiti vsi potrebno zahtevano dokumentacijo.

Upravni organi
SKUPŠČINE OBČINE VELENJE
Komisija za delovna razmerja

RAZPISUJE
DELA IN NALOGE

1. POŽARNOVARNOSTNEGA IN VODNOGOSPODAR-SKEGA INŠPEKTORJA
2. TRŽNEGA INŠPEKTORJA V OBČINSKEM INŠPEKTORATU

Poleg splošnih pogojev, navedenih v zakonu o sistemu državne uprave, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

pod točko 1

— da ima končano visoko ali višjo izobrazbo kemijske ali požarnogospodarske smeri in 3 leta delovnih izkušenj;

pod točko 2

— da ima visoko izobrazbo ekonomske ali pravne smeri in 3 leta delovnih izkušenj.

Prijave sprejema kadrovska služba Skupščine občine Velenje, Titov trg 1, Titovo Velenje, v roku 15 dni po objavi.

naš čas

»NAS ČAS« gласilo SZDL izdaja Center za informacije, propagando in založništvo Velenje p. o. Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965: do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstnevnik »SALESKI RUDAR«, kot tednik pa izhaja »NAS ČAS« od 1. marca 1973 naprej.

UREDNIŠTVO: Marjan Lipovek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek in Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtih. Uredništvo in uprava Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 850-087, 850-316 in 850-317. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 7 dinarjev, letna naročnina pa 300 dinarjev (za tujino 600 dinarjev). Ziro račun pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, tisk in odprema: ČGP Večer, Maribor.

Nenaročenih kopij in fotografij ne vračamo. Za »NAS ČAS« se po mnenju Selekcijskega odbora za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 z dne 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Med akcijo na gradu

OK ZSMS Mozirje

Nova potrditev uspešnosti

Mladi Gornje Savinjske doline so na nedavni volilni in programski seji občinske konference ocenili svoje delo v minulem mandatnem obdobju, poudarili so uspešnost svoje dejavnosti in se kritično soočili z vsemi pomanjkljivostmi in težavami, ki tarajo mladinsko organizacijo v moziški občini. Uspehov v preteklem obdobju vsekakor ne manjka. Sodelovali so na mladinskih delovnih akcijah na Kobanskem in v Beli Krajini ter na obeh prejeli vsa možna priznanja, uspešno nadaljujejo s prirejanjem pohoda Po poteh partizanske sanitete na Solčavskem, obnavljajo partizansko bolnišnico v Robanovem kotu, pripravili so občinsko in regijsko prireditve Mladost v pesmi, besedi in spretnosti, pa tekmovanju Naša beseda in Mladi in kmetijstvo, udeleževali so se mladinske politične šole v Vikrech ter pripravili še vrsto akcij in prireditev, ali so na njih sodelovali.

Vendar se mladi na konferenci niso predali zanosu ob zunanjem videzu uspešnosti dela svoje organizacije. Večino časa so namenili pomanjkljivostim in težavam s katerimi se srečujejo pri svojem vsakdanjem delu. Poudarili so, da je delovanje njihove organizacije v začetku prejšnjega obdobja slo-nelo na ramah posameznikov, s poznejšimi ukrepi in rešitvami na kadrovskega področju pa so močno okrepili organizacijsko moč in sposobnost občinske konference in njenih organov. Prav to štejejo za največji uspeh v minulem obdobju. Seveda tudi pri tem niso v celoti uspeli. Zato so na konferenci poiskali vrsto novih rešitev in zagotovili, da bodo tudi v prihodnje temu področju namenjali največ časa in pozornosti.

V zadnjem obdobju se je močno popravilo delo konference mladih v vzgoji in izobraževanju. Redne oblike mladinskega dela na osnovnih šolah so dopolnili z vrsto novih in navezali tesne stike z vsemi štirimi osemletkami v občini. Mladinci in mladinke so osnovnošolcem predstavili prednostne

poklice v moziški občini in se dogovorili za vrsto podobnih in ostalih akcij, ki jih bodo uresničili v tem in prihodnjem letu. Na tem področju pa tudi tokrat poudarjajo, da niso zadovoljni z dejavnostjo Zgornjesavinjskega študentskega kluba, niti s povezavo med njim in občinsko konferenco. Izrekli so se tudi za navezavo stikov s srednješolsko mladino, saj so prepričani, da bi na ta način rešili marsikateri kadrovski problem, tako na občinski konferenci, kot v osnovnih organizacijah.

Delovna je bila tudi konferenca mladih delavcev, saj je na svojem delovnem področju pripravila vrsto seminarjev, razprav in drugih akcij, ki so jih narekovala sedanje družbeno-ekonomske razmere. Ustanovili so tudi vrsto novih osnovnih organizacij ZSMS v manjših delovnih kolektivih. Nekoliko slabše je bilo delo konference mladih v krajevnih skupnostih, vzrok te neuspešnosti pa je vsekakor slaba povezava med občinsko konferenco in osnovnimi organizacijami. Seveda tudi tukaj velja znano dejstvo, da so mladi v krajevnih skupnostih sicer izredno delavni, ob tem pa se ne uveljavljajo dovolj kot predstavniki svoje, mladinske organizacije. Krepko so poživili delo tudi mladi v kmetijstvu, zato so mladi na volilni in programski seji poudarili nujnost ustanovitve še večjega števila aktivov mladih združnikov.

Zadovoljivo so svoje delo opravili tudi ostali organi občinske konference, čeprav so mladi poudarili, da je uspešnost komisij in centrov predvsem posledica velike delovne zagnanosti posameznikov. Nekaj kadrovskih rešitev za to področje so našli že na seji konference, še več pa jih bodo poiskali v prihodnjem obdobju. Predvsem so pohvalili delo centra za mladinske delovne akcije. Omeniti velja zlasti mladinsko delovno akcijo Bela Krajina 81, saj so mladi na tej akciji prejeli vsa možna priznanja, poleg njih pa še priznanje mesta Črnomelj za velik prispevek in zasluge pri njegovem razvoju.

Pestra je seveda tudi dejavnost mladih na športnem področju in prav tako na kulturnem, pri tem pa mladi menijo, da občinska zveza kulturnih organizacij pri delu z mladimi ni izpolnila svoje vloge.

Znatne uspehe so mladi Gornje Savinjske doline v preteklem obdobju dosegli tudi na področju krepitve sistema splošne ljudske obrambe in družbene samozastite, ponašajo pa se tudi z vrsto akcij s katerimi negujejo revolucionarno izročilo. Uspehi v prejšnjih letih, predvsem pa kritična ocena vseh slabosti ter akcijski program za sedanje in prihodnje obdobje zagotavljajo, da bodo mladinke in mladinci moziške občine svojo dejavnost še okrepili in v še večji meri uveljavili svojo organizacijo.

V. K.

V krajevni skupnosti Rečica ob Savinji so bili letos znova zelo delavni in uspešni na različnih področjih svojega dela in življenja. Okrepili so telefonsko omrežje, pridobili trgovino na Pobrežjih, posodobili so vrsto cestnih odsekov, ki te dni dobivajo asfaltno prevleko in postorili še marsikaj. Med drugim bodo še v tem mesecu zaključili gradnjo nove mrliške vežice.

Inovatorstvo v Šaleški dolini

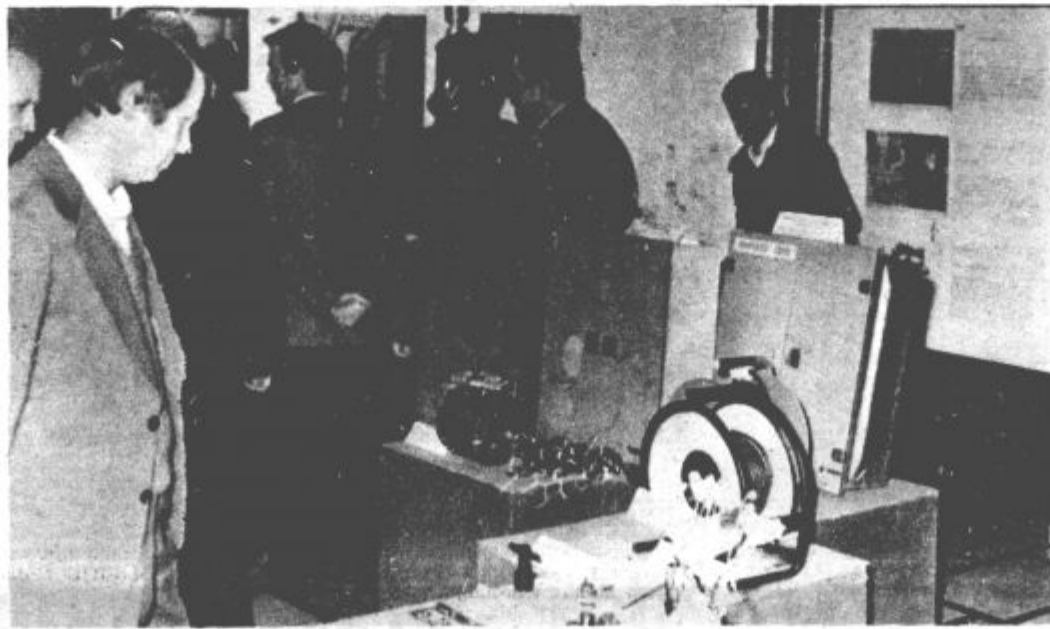
Še premalo pozornosti množični
inventivni dejavnosti

Tokrat so že šestič podelili denarna in pisna priznanja najuspešnejšim inovatorjem.

Ob 12. oktobru, dnevu inovatorjev Jugoslavije, sta komisija za inventivno dejavnost pri občinskem svetu zveze sindikatov in občinska raziskovalna skupnost sklicali v avli skupščine občine svečano sejo, na kateri so spregovorili o inventivni dejavnosti v občini Velenje, ob tej priložnosti pa so podelili tudi priznanja najboljšim inovatorjem občine Velenje za leto 1980 ter odprli razstavo inovacij.

Med tem srečanjem inovatorjem so med drugim poudarili, da so v preteklem letu v občini registrirali 191 inventivnih predlogov, od tega pa jih je bilo uresničenih 138. Z uresničitvijo teh predlogov množične inventivne dejavnosti so lani v Šaleški dolini prihranili kar 50 milijonov dinarjev ob minimalnih izplačanih osebnih nadomestilih avtorjem. »Prav ta številka najbolj zgovorno kaže,« so dejali, »kje bomo morali v prihodnje črpati naše notranje rezerve, da bomo ustvarili še več dohodka, saj je tolikšen prihranek seveda pomemben prispevek k stabilizaciji gospodarstva.« Ob otvoritvi raz-

stave so tudi opozorili, da ta dejavnost marsikje danes še nima pravega mesta, da ji tudi

V POČASTITEV DNEVA INOVATORJEV Jugoslavije, 12. oktobra, je bila odprta v avli skupščine občine Velenje razstava množične inventivne dejavnosti, ki je ponazorila prizadevanja na tem področju v občini. Na njej so se s predlogi boljših rešitev tehnoloških vprašanj predstavili delavci TGO Gorenje, Rudnika lignita Velenje, šoštanjskih Termoelektrarn, Elektrostrojne opreme Velenje, Rudarskega šolskega centra, Veplasa in delovne organizacije EFE. Poleg tega so bili razstavljeni tudi izdelki z letošnjega občinskega tekmovanja kovinarjev, prikazana pa je bila tudi ustvarjalnost učencev Rudarskega šolskega centra.

poslovodni delavci posvečajo premalo pozornosti, ponekod še vedno smatrajo, da gre pri tem delu za konjiček posameznega delavca namesto, da bi takšno delo med delavci čim bolj spodbujali moralno in materialno in ga tudi vključevali v srednjeročne razvojne programe.

Nagrade in plakete avtorjem za najboljše inovacije v preteklem letu sta podelila na tej priložnosti svečanosti v avli skupščine občine Velenje predsednik občinskega sindikalnega sveta Franc Trebše in Ciril Bezljaj, predsednik občinske raziskovalne skupnosti. Prvo nagrado sta dobila Edvard Pušnik in Ivo Petrej Elektrostrojna oprema — tozdr Strojni obrati za iz-

delavo orodja za hladno krivljenje objemk. Drugo nagrado je prejel Albin Venišnik — Elektrostrojna oprema — tozdr Vodovodno toplovodni obrati za izdelavo tipске toplotne postaje, tretjo Ivan Povše, TGO Gorenje za izboljšave na strojni liniji za izdelavo polizdelkov, četrto Marjan Pilih za zračni izmetalec poliesterskih kalupov, peto Jože Uranjek za pripravo za tlačno preizkušnjo bojlerjev. V lanskem letu so razpisali tudi posebno tekmovanje za mlade. Tu so podelili le drugo nagrado za predlog Priprava za privijanje utorne matice, avtorja Srečka Prunseisa, učenca Rudarskega šolskega centra Velenje.

S. V.

Srečanje na delovnem mestu

Vera Šteharnik

Vsako srečanje na delovnem mestu je za novinarja zvočič prijetno doživetje, saj iz pogovora izve vrsto zanimivosti. To pa velja predvsem takrat, ko ima za sogovornika nekoga, ki svoje delo opravlja vestno, z veseljem in veliko mero odgovornosti.

Ena takih je zanesljivo Vera Šteharnik, ki je že sedemnajst let zaposlena v družbeni prehrani Vegrada, kot kvalificirana kuharica, obenem pa vodi kuhinje. Večina Vegradovih delavcev, predvsem tistih, ki se tam hranijo, jo poznajo kot dobro delavko nadvse ustrezljivo in prijazno. Kljub temu pa ne bo odveč, če jo z nekaj besedami predstavimo.

Rodila se je v Mežici na Koroškem, kjer je tudi končala osnovno šolo. Kot mnogo njej enakih deklet, je tudi njo veselilo kuhanje, zato izbira poklica ni bila težka. Po triletni uspešno končani poklicni šoli v Sentjurju pri Celju, jo je pot zanesla v Velenje, kjer si je našla sebi primerno zaposlitev pri Vegradu. Po nekaj letih bivanja v Velenju si je ustvarila družino in si skupaj z možem postavila lastni dom. Čeprav jo je domotožje večkrat vleklo v rojstno Mežico, je kljub temu vztrajala in ostala. Danes je v Velenju srečna, zadovoljna in še na misel ji ne pride, da bi se vrnila nazaj čeprav jo na ta kraj vežejo nepozabni spomini na otroška leta.

V sedemnajstih letih, kolikor je zaposlena, si je pridobila veliko delovnih izkušenj, ki jih pridoma uporablja pri vsakodnevnom delu. Sicer pa o delu takole razmišlja: »Z delom sem zelo zadovoljna in ga z veseljem opravljam. Med seboj se dobro razumemo in si pri vsakem delu pomagamo. Vsak dan delam po sedem ur, stem pa delam sobote, kdaj pa kdaj pa tudi po nedeljah. Čeprav nas je v kuhinji zaposlenih osem, je dela več kot preveč, saj vsak dan pripravimo približno 250—300 malic, 350—400 kosil, s tem, da sta za kosilo dva menija, ter 250—350 obrokov večerj. Skupaj je to kar precejšnjo število obrokov, ki jih je potrebno vsak dan kar najbolj skrbno in raznoliko pripraviti ter servirati. Zato je precejšnja težava, če manjka katera od nas zaradi bolniške dopusta, ali drugega razloga.

Največ se pri nas hrani delavcev Vegrada, nekaj pa jih je tudi iz drugih delovnih organizacij. S pripravljeno hrano so v glavnem vsi zadovoljni, razur, živo, da se pri tako velikem številu koristnikov najdejo posamezniki, ki jim to ali ono ni povšeči. Ob tem bi dejala, da želimo slehernega zadovoljiti, vendar nam to vedno ne uspe, zato upravičeno pričakujemo nekaj več strpnosti in razumevanja.

S preskrbo mesa, sadja, kruha in vsega ostalega sem zadovoljna, saj dobavitelji, s kateri-

mi imamo pogodbo, redno dostavljajo naročeno količino. Čeprav je bila naša kuhinja pred leti ena lepših in sodobnejših, danes že zdavnaj ne zadostuje vsem potrebam. Je premajhna, pa tudi oprema je že dotrajana. Zato nameravam v prihodnjem letu kuhinjo povečati in jo posodobiti. S tem bodo tudi pogoji dela boljši, kajti sedanjí so zelo težki. Za primer: poleti je v tem prostoru sila vroče, pozimi pa nas celo zebe. Pogosti pojav je tudi prepih, zaradi česar smo nenehno prehlajene in včasih brez glasu. Prepričana sam da teh nevednosti po obnovi kuhinje ne bo več.

Predno smo se poslovili od prijazne in zgovorne Vere, nam je še dejala da posebnih želja sicer nima, želi si le zdravja in uspešnega dela. Mi pa bi tej njeni skromni želji dodali, da ji to tudi iskreno želimo.

Bogdan Mugerle

Vsebinske, organizacijske in kadrovske priprave na seje programskih konferenc SZDL

v Šaleški dolini

Oblika preverjanja znanja in učinkovitosti SZDL

Socialistična zveza delovnega ljudstva je s programskimi konferencami vnesla novo redno in obvezno obliko preverjanja svojega delovanja in učinkovitosti. Programske konference ocenjujejo uspešnost delovanja ter politično odgovornost vseh organov v SZDL in njihovih članov, posebej tudi nosilcev najodgovornejših dolžnosti.

Lani, na prvi programski seji občinske konference SZDL Velenje, so že potrdili akcijsko vrednost te nove oblike delovanja. Seje so bile v večini primerov zavzet in kritičen pregled enoletnega delovanja krajevnih konferenc SZDL. Lanskoletne izkušnje bodo še kako dobrodošle v pripravah na letošnje seje programskih konferenc.

Temeljna vsebinska pozornost v pripravah na letne programske konference bo tokrat veljala predvsem aktualnim vprašanjem sedanega obdobja in nadaljnjemu družbenoekonomskemu

razvoju, nadaljnjemu razvoju samoupravnih odnosov, delovanju delegacij, pripravam na skupščinske volitve in tudi vsem tistim vprašanjem, ki so jih že doslej uvrščali na dnevne rede organizacij SZDL. Ob nekaterih vprašanjih, ki smo jih omenili, je tekla razprava že na lanskoletnih sejah programskih konferenc, na tej osnovi pa so bile izoblikovane programske usmeritve za delo v letošnjem letu. Zato bo potrebno ugotoviti, katere programske usmeritve so bile uresničene in kje v teh aktivnostih zaostajajo. Oceniti pa bo, med drugim, še treba, kako so se v uresničevanju dogovorjenih nalog vključile druge družbenopolitične organizacije, družbene organizacije in društva.

Gotovo je, da bodo na sejah programskih konferenc posebej podrobno ocenili delo delegacij, pa skupščin in svetov krajevne skupnosti, pregledali bodo uresničevanje letnega programa krajevnih skupnosti in izvajanje

referendumskega programa, opredelili bodo naloge v pripravah na volitve, ocenili delovanje krajevnih konferenc SZDL ter njihovih predsedstev, uličnih in vaških odborov ter hišnih svetov itd.

O teh in drugih vprašanjih bodo zagotovo kritično spregovorili in predlagali ukrepe, da bi posamezna vprašanja hitreje razreševali. To pa bo hkrati tudi osnova za oblikovanje programske usmeritve za delo v naslednjih dvanajstih mesecih. Pri pripravljanju programskih usmeritev pa bo potrebno, bolj kot kdajkoli doslej, upoštevati zahtevnost družbenopolitičnega trenutka.

Vlogo Socialistične zveze, kot najširše fronte vseh subjektivnih sil, odprte za pobude, mnenja, interese in potrebe delovnih ljudi in občanov, je treba uresničevati skozi številne oblike in metode dela in jih v prihodnje, bolj kot doslej, povezati s potrebami delegatskega sistema in samoupravnim razreševanjem družbenih vprašanj. S

vanjem vseh pomembnih političnimi akcijami in konkretnimi nalogami pa je treba krepiti množično in frontno vlogo SZDL, saj bo mogoče le na ta način doseči zastavljene cilje.

Vsebinske usmeritve letnih programskih konferenc, opravljene morajo biti v vseh krajevnih konferencah SZDL v Šaleški dolini do konca novembra, bodo združene s kadrovske priprave na volitve in bližnji kongresi družbenopolitičnih organizacij, so pa priložnost tudi za kadrovske izpopolnitev organov krajevnih konferenc SZDL in njihovih predsedstev. Zato bodo v nekaterih krajevnih konferencah SZDL na letošnjih sejah programskih konferenc, po dogovoru na občinski konferenci SZDL Velenje, opravili nekatere kadrovske spremembe. Sicer pa je pričakovati, da bodo nosilci dolžnosti, izvoljeni leta 1979 in pozneje, odgovorno opravljali naloge vse do izteka mandata, to je do leta 1983.

Tozdr za ptt promet

Ni prostora za nove
telefonske priključke

Ker je v naši občini mnogo več potreb po telefonskih priključkih, kot pa trenutnih možnosti, je seveda vsaka pridobitev na tem področju še toliko večjega pomena. Tozdr za PTT promet Titovo Velenje je v zadnjih štirih letih uspelo na novo priključiti 1500 naročnikov iz 23 krajevnih skupnosti ter tako bistveno izboljšati povezanost krajev in ljudi. Celotna investicija je ocenjena na 85,5 milijonov dinarjev. Krajanj sami so prispevali 24,3 milijone dinarjev, na 28,2 milijona dinarjev pa je ocenjeno njihovo delo in zbrani material. Svoj delež so prispevale tudi krajevne skupnosti, organizacije združenega dela, stavbno zemljiška skupnost, SLO in PTT.

Z izgradnjo 1500 telefonskih priključkov so izkoriščene vse možnosti, ki jih nudi telefon-

sko vozlišče v Titovem Velenju. To pokriva tudi Šoštanj, Topošico in Smartno ob Paki.

V zadnjem času so velike motnje zaradi preobremenjenosti telefonskega prometa, saj se je z otvoritvijo nove centrale na Golovcu pojavilo ozko grlo v vozlišču v naši občini. Te težave bodo poskusili odpraviti z manjšo rekonstrukcijo, ki jo bodo letos, oziroma v začetku prihodnjega leta opravili na vozlišču v Titovem Velenju.

Nove možnosti pa seveda odpira le izgradnja novega PTT centra. Na srečo investicijske omejitve tega prepotrebne objekta niso zajele, tako da je objekt sedaj v gradnji. Po načrtih bo do konca leta 1983 priključena nova centrala, ki bo omogočila nadaljnje povečanje števila telefonskih naročnikov.

Domači tednik Naš čas

vaš obveščevalec odslej že

ob četrtkih!

Preložena seja skupščine SKIS

Skrajna neodgovornost nekaterih delegacij

Za torek, 13. oktobra, je bila sklicana seja skupščine zbora uporabnikov in izvajalcev komunalnih storitev Samoupravne komunalne interesne skupnosti Velenja. Vendar je bila seja preložena zaradi nesklepčnosti za teden dni, čeprav bi morali delegati na omenjeni seji obravnavati zelo pomembna vprašanja, in sicer: podpis družbenega dogovora o načinu zagotovitve in usmerjanju dela družbenih sredstev SO Velenje za pospeševanje izvoza, informacije o poslovanju samoupravne komunalne interesne skupnosti in izvajalcev DO KOC, DO Toplovod ter DSSS SIS — gospodarstva v obdobju prvih šestih mesecev letošnjega leta, kakor tudi predlog rebalansa in plana SKIS za letos. Z obravnavo gradiva skupščine, predvsem predlaganega re-

balansa in plana za leto 1981, do njegovega sprejetja je odvisno tudi nadaljnje delo izvajalcev, nikakor ne kaže odlašati v nedogled. Zato je še toliko bolj nerazumljivo, da se nekatere delegacije uporabnikov seje niso udeležile, kljub pravočasnemu posredovanju vabil in naknadnemu telefonskemu klicu. Manjkalo je kar 60 odstotkov delegacij krajevnih skupnosti in 50 odstotkov delegacij združenega dela. Vendar ta primer, da neka seja skupščine ni bila sklepčna, ni osamljen, kajti vse čez se dogaja, da se morajo sklicane seje odpovedovati zaradi premajhnega števila delegatov oziroma delegacij, odpovedati. Ker gre to običajno za iste manjkajoče ljudi, se upravičeno postavlja vprašanje, kje je njihova samoupravljalna dolžnost in

odgovornost. Eno pa je povsem jasno, da taki delegati niso upravičili zaupanja svojih volilcev. Zato bi bil že skrajni čas, da bi te neodgovorne poklicali na odgovornost, ali jih odpoklicali in zamenjali. Kljub negotovanju v tozidih, krajevnih skupnostih in še kje, o neučinkovitosti svojih delegacij, pa so prav v teh okoljih storili kaj malo, ali bolje rečeno nič, da bi njihove delegacije delale tako, kot smo si to zastavili ob sprejetju delegatskega sistema. Zato obstaja povsem upravičena bojazen, da se bo stara praksa nesklepčnosti nadaljevala, in tisti, ki se zavedajo svoje odgovornosti, bodo še naprej zaman čakali na sejah delegate, ki jim ni mar odgovornosti in delo njihove delegacije.

Bogdan Mugerle

Svečana seja

Ob tednu otroka je bila svečana seja predsedstva Občinske zveze prijateljev mladine Velenje, na kateri so podelili med drugim tudi priznanja za izreden prispevek k družbeni vzgoji otrok dolgoletnim aktivistom društev prijateljev mladine. Ta priznanja so prejeli Marija Žorž, Karla Podvratnik in Karel Kordeš. Za humano reševanje otrok, februarja letos pa so priznanje podelili še Branku Dobniku.

Občina Mozirje

Pomanjkljiva pravna pomoč

Pravna pomoč je vsekakor navdse pomembna sestavina naše družbene stvarnosti. Njen obseg in oblike urejuje zakon o pravni pomoči, ki občino in druge dejavnike poleg tega obvezuje, da mora zagotoviti vse pogoje za njeno dejansko delovanje. Zakon velja že dobri dve leti in pol, kljub temu pa danes še vedno ugovarjamo, da se je stanje na področju varstva svoboščin in pravic delovnega človeka in občana sicer popravilo, vendar še vedno ne v dovolj veliki meri.

Takšna ugotovitev seveda velja tudi za občino Mozirje. V Gornji Savinjski dolini ugotavljajo, da lahko delovni ljudje in občani iščejo pravno pomoč pri pravnih in nekaterih večjih delovnih organizacijah, nasvete in napotke dobijo tudi pri upravnih organih občinske skupščine, pri samoupravnih interesnih skupnostih, pravno pomoč so uvedli na izvršnem svetu skupščine občine Mozirje, občani pa se seveda lahko poslužujejo tudi uslug pri pravosodnih organih v Velenju in Celju.

Nudjenje pravne pomoči so v mozirski občini torej zagotovili v njenih temeljnih oblikah, s stanjem pa vsekakor ne morejo biti zadovoljni. Še vedno namreč ne pokrivajo v celoti oblik kot so sestavljanje vlog v vseh pravnih postopkih, sestavljanje listin v pravnih poslih in razmerjih, zastopanje strank na sodiščih ter v poslih in razmerjih z drugimi

strankami, pa tudi strokovna pomoč delovnim organizacijam, samoupravnim interesnim skupnostim in krajevnim skupnostim še vedno ni zadovoljiva. Ob vsem tem so potrebe, vsekakor očitne in prav pomanjkanje oblik pravne pomoči je čestokrat vzrok za nestrokovno pripravljena gradiva, za nepotrebne izdatke in za neuresničevanje zamčenih pravic in dolžnosti.

Dejstvo je torej, da v mozirski občini nimajo nobene oblike pravne pomoči, ki jih predvideva zakon. Ni službe pravne pomoči, ni delovne skupnosti odvetnikov, niti samostojnih odvetnikov. Vzroki za takšno pomanjkanje so kadrovske, finančne in prostorske narave. Pravne

službe so v delovnih organizacijah uvedli šele pred nekaj leti, pravzaprav pa potreb prej niti ni bilo. Pokazale so se v zadnjem času ob vse hitrejšem razvoju družbeno-ekonomskih odnosov.

Strokovne službe občinske skupščine in njenega izvršnega sveta so zato oblikovale vrsto predlogov in z njihovo uresničitvijo naj bi stanje bistveno izboljšali. Predvsem je treba najprej okrepiti delovanje sedanjih oblik pravne pomoči, pospešiti bi morali akcijo za ustanovitev regijske službe pravne pomoči, v sodelovanju s pravosodnimi ustanovami zagotoviti ustrežno kadrovske politiko in v občini pridobiti odvetnika.

J. P.

Občinska skupnost otroškega varstva

Več pomembnih točk

Za danes popoldne je sklicana seja samoupravne interesne skupnosti otroškega varstva Velenje. Upajo, da se bodo delegati zavedali pomembnosti dnevnega reda in se seje udeležili polnoštevilno.

Med drugim imajo na dnevnem redu poročilo o družbenem varstvu otrok, realizacijo finančnega načrta za letošnje prvo polletje ter rebalans finančnega načrta za letos. Spregovorili bodo tudi o predlogu porabe viškov sredstev za denarne pomoči upokojencem. Te denarne pomoči prejemajo upokojenci skupaj s pokojninami, na tem področju pa opažajo številne pomanjkljivosti, saj strokovna služba SPIZ v Ljubljani ni obračunavala razlik. Zaradi tega izvršni odbor občinske skupnosti otroškega varstva Velenje predlaga, da prevzame od 1.

januarja letos izplačevanje denarnih pomoči strokovna služba, ki že opravlja dela za delavske družine.

Delegati bodo na današnji seji obravnavali še predlog o novih normativih za število otrok v vrtcih. In sicer je lahko po tem predlogu v oddelkih, ki po velikosti in urejenosti prostorov ustrezajo minimalnim standardom za gradnjo vzgojno-varstvenih objektov, vpisanih največ 14 otrok od 8. mesecev do dveh let, 16 otrok od 2. do 3 let, 21 otrok od 3. do 4. let, 26 otrok od 4. do 5. let in 28 otrok od 5. do 7. let. V kombiniranih oddelkih pa je lahko največ 26 otrok. V drugih oddelkih, ki ne ustrezajo tem normativom je lahko manjše število otrok.

Na dnevnem redu današnje seje skupščine, ki se bo pričela ob 17. uri je še več pomembnih točk.

Delegat Milan Brilej

Z doseženim se ne smemo zadovoljiti

Pred nekaj dnevi smo ga srečali v prostorih občine, ko je prišel na sejo skupščine Samoupravne komunalne interesne skupnosti, ki pa zaradi nesklepčnosti odpadla. Zaposlen v delovni organizaciji KOC.

Med pogovorom je namenil nekaj besed novi organiziranosti Komunalnega centra, za tem pa je še spregovoril o delu njihove delegacije. „Komunalni center, ki od 1. januarja leta dalje posluje kot organizacija posebnega družbenega pomena, je že dosegel določeno stopnjo organiziranosti, o kateri bi lahko rekli, da je zadovoljiva. S tem pa ni rečeno, da se vsa prizadevanja v tej smeri ne bodo nadaljevala, kajti zavedati se moramo, da je naša osnovna naloga, v okviru svobodne menjave dela, čim bolj zadovoljiti uporabnike komunalnih storitev. Prav zato se z doseženim ne smemo zadovoljiti. Odprtih je še vedno precej vprašanj, ki jih bomo morali kmalu rešiti. Mednje spada vsekakor tudi vprašanje, ali združevati denar in ga koristiti po vrstnem redu potreb, ali pa nadaljevati sedanje prakso, da ga vsak troši za lastno dejavnost in ga pri tem druge storitve ne zanimajo. Primer: Kaj rado se zgodi, da za napeljavno vodovoda, toplovoda, kanalizacije zmanjka denarja, za napeljavno telefona pa ga je bilo dovolj. Razumljivo je, da stanovniki najprej nujno potrebujejo vodo, ter urejeno kanalizacijo, in še-le nato telefon. Vendar, dokler ne bo denar združen, od stanarin in vseh ostalih storitev ter načrtno trošen, se bo še naprej dogajalo, da bodo nekatera dela, ki bi lahko še nekaj časa počakala, prej op-

ravljena, kot dela, ki pa so za življenski obstoj nujno potrebna. Povedal bi nekaj besed o naših službah, ki niso doslej odigrale tiste vloge, ki jim gre. Bile so nenehna cokla spotike in

O naši delegaciji pa naslednje šteje 23 članov in je dokaj aktivna. Po prejetju gradiva se pred vsako skupščino sestanemo, na kar podrobno razpravljamo o vseh vprašanih dnevnega reda.

Po razpravi zavzamemo stališča, ki jih potlej naši delegati zagovarjajo na seji skupščine. Moram reči, da se vsi delegati na sejo dokaj vestno pripravijo, in da je malo takih, ki materiala ne bi predelali, čeprav ugotavljamo, da je včasih le preveč obširen in strokovno napisan. Tudi povratne informacije so stekle, saj po končani seji skupščine delegati sproti obveščajo delavske svetove o vsem, kar je skupščina sprejela in sklenila, kar člani DS prenesejo informacije na ostale delavce tozida, oziroma delovne organizacije. Zato trdim, da je delegatski sistem v naši DO dobro stekel.

Ko smo danes ugotavljali, kdo manjka na današnji seji, ki je bila zaradi nesklepčnosti preložena, smo ugotovili, da manjkajo prav delegacije uporabnikov, in sicer združenega dela in krajevnih skupnosti. Kaj je temu vzrok, je zaenkrat težko reči. Nekaj pa je povsem jasno, in to, da se ti delegati, ne zavedajo svojih delegatskih dolžnosti, ki so jim bila zaupana ob izvolitvi v delegacijo, še manj pa se zavedajo, da s takim neodgovornim odnosom ne prispevajo k temu, da bi se odprta vprašanja pravočasno reševala. Sprašujem se, kaj v teh delovnih organizacijah delajo samoupravni organi in družbenopolitične organizacije, da teh slabosti ne vidijo in o njih razpravljajo.“

Bogdan Mugerle

Občinska zveza prijateljev mladine

Uspešno so organizirali mnoge počitniške dejavnosti

Na zadnji seji občinske zveze društev prijateljev mladine Velenje, so med drugim ocenili dejavnosti, ki so jih za šolske in predšolske otroke organizirali v počitniških mesecih.

Uspešno je bilo v tem poletju letovanje otrok. V mesecu juniju so v dveh izmenah letovali na Deblem Rtiču predšolski otroci. Organizirano jih je bilo na morju 179. V štirih izmenah pa je v mesecu juliju in avgustu prav tako v tem letovalo še 249 šolskih otrok. Zelo uspešno so med šolskimi otroci izvedli tečaj plavanja, saj se je plavanja naučilo od 96 neplavalcev oziroma poplavalcev kar 72 otrok, 16 pa jih je postalo polplavalcev. Samo 8 otrok se plavanja ni naučilo. Izmene so bile ves čas polno zasedene. Čas v koloniji pa so popostrili še s številnimi drugimi dejavnostmi, kot so športna srečanja.

Prav tako uspešno je v letošnjem letu potekal dnevni tabor v Zavodnjah, katerega je v desetih dneh obiskalo kar 1059 otrok. Dnevno jih je bilo v taboru od 70 do 136.

Za vsebino taborniškega življenja in za zabavo so skrbeli taborniki taborniškega odreda Pusti grad Šoštanj. Program je bil resnično dobro pripravljen, kar so potrdili otroci, ki so nad vse radi prihajali v tabor.

Posebej so na seji občinske zveze prijateljev mladine Velenje spregovorili o dejavnosti, ki so jih po posameznih krajevnih skupnostih organizirala društva prijateljev mladine. Takšne počitniške dejavnosti so letos potekale v vseh desetih društvenih prijateljev mladine. Že v mesecu juniju so pripravili seminar za vzgojitelje animatorje, katerega je obiskovalo 18 študentk oziroma dijakinj pedagoške akademije, pedagoške gimnazije in vzgojiteljske šole. Na seminarju so slušateljke dobile osnovne napotke za delo z otroki med počitnicami. Ta seminar je nedvomno prispeval k izredno kvalitetni zaposlitvi otrok v počitniškem času. Delo je potekalo v 16 skupinah, skupno pa je bilo opravljenih 1134 ur dela. Povedati je potrebno še, da je bila letos organizirana počitniška

dejavnost za otroke tudi na centralnem otroškem igrišču. Tam je vsak dan skušalo pet vzgojiteljskih animatorjev kar najbolj popestriti prosti čas otrok, ki so prihajali tja. Na tem igrišču je bilo opravljenih 463 ur.

Društva prijateljev mladine po krajevnih skupnostih so občansko organizirala še razne druge dejavnosti kot taborjenje, pikniki, izleti, kopače na bazenu in podobno. V te dejavnosti je bilo zajetih 236 otrok, pri organizaciji pa je pomagalo 42 odraslih. Skupno je bilo v letošnjih počitnicah v naši občini opravljenih 1689 ur različnih dejavnosti za šolske in predšolske otroke.

Občinska zveza prijateljev mladine Velenje je edina, ki ima organizirane počitniške dejavnosti za otroke, že nekaj let. Zaradi tega so sodelovali v mesecu juniju na seminarju o počitniškem delu v Ljubljani, z namenom, da svoje izkušnje prenesejo tudi na druge.

Mira Zakošek

Prosti čas otrok so popestrila društva prijateljev mladine, ki so organizirala različne aktivnosti. Letos je dobro zaživelo delo tudi na centralnem otroškem igrišču v Titovem Velenju.

REK Velenje

Proizvodno delo in usmerjeno izobraževanje

Stalno izobraževanje ljudi pri nas je nujno, saj je razvoj naše samoupravne socialistične družbe mogoč le pod pogojem, da v eni osebi združimo delavca proizvajalca in delavca upravitelja, gospodarja. Do te združbe pa lahko pride le, če bo delavec proizvajalec imel poleg strokovnih znanj tudi dovolj splošnega znanja, ki mu bo omogočalo enakopravno vključevanje v samoupravne procese naše družbe. V praksi se vedno prepogosto dogaja, da delavci, ki so se usposabljali za intelektualno delo, bolj manj odločajo tudi v imenu neposrednih proizvajalcev, ki so bili deležni le usposabljanja za fizično delo in jim je tako okrnjena izobrazba v naši družbi omogočala enakopravno sodelovanje v procesih samoupravljanja.

Zaradi neuskajanih učnih programov jim je bila tudi pot iz poklicnih šol v višje in visoke šole otežena in večina ljudi s končano poklicno šolo, navkljub dobro razvitim intelektualnim sposobnostim, šolanja ni mogla nadaljevati.

Sedaj se povsod pripravljajo za uspešno vključitev v postopke načrtovanja in izvajanja „PROIZVODNEGA DELA IN DELOVNE PRAKSE“ in tudi v sozd Rek Velenje se delavci, ki so odgovorni za prevzem nalog temeljnih in drugih organizacij združenega dela v kombinatu na tem področju, zavedajo, kaj morajo v ta namen urediti in pripraviti. Saj je le še nekaj mesecev do takrat, ko bodo prišli v organizacije združenega dela kombinata učenci prvega letnika usmerjenega izobraževanja. Prišli bodo z namenom, da spoznajo utrip življenja v delovnih organizacijah in delovnih skupnostih kombinata, da se seznanijo s strokovnimi deli, ki jih bodo nekateri opravljali večji del svojega življenja, kakor tudi z namenom, da v šoli pridobljena teoretična spoznanja preverijo v praksi. Ne nazadnje pa tudi zato, da se delavska samoupravljanja ne učijo samo iz učbenikov, temveč da ga že med šolanjem spoznajo v praksi. Saj vemo, da se delavskega samoupravljanja ni mogoče naučiti le iz knjig, kot se ni mogoče samo s knjigami izolati za dobrega delavca, ampak je za oboje potrebno tudi proizvodno delo.

Da pa bo proizvodno delo lahko resnično vzgojno, so v Rek Velenje v sodelovanju z Zavodom za tehnično izobraževanje Ljubljana organizirali, septem-

bra 31-urni seminar za izvajalce in organizatorje, ki se bodo neposredno ukvarjali z učenci v času izvajanja proizvodnega dela in delovne prakse. Na seminarju so se organizatorji in izvajalci seznanili s temeljnimi značilnostmi usmerjenega izobraževanja, psihološki vidiki dela z učenci, načrtovanjem in izvajanjem učnega procesa in z metodiko proizvodnega dela.

Med drugim so na seminarju večkrat poudarili nujno potrebo po premišljeni izbiri del in nalog za proizvodno delo in delovno prakso učencev kakor tudi, da bodo morali izdelati podroben učni načrt in v njem za vsako nalogo določiti delovni smoter, področje dela, varnostne ukrepe, material in povezave s predmetom „osnove tehnike in proizvodnje“. Vsak udeleženec seminarja je že izbral dve nalogi za proizvodno delo in delovno prakso učencev in izdal zanj izvedbeni učni načrt.

V bodoče bodo organizatorjem in izvajalcem proizvodnega dela in delovne prakse znotraj Rek Velenje pri tem pomagali tehnologi in drugi tehnični strokovnjaki iz kombinata, poleg njih pa tudi učitelji predmeta „osnove tehnike in proizvodnje“ iz RŠC Velenje, po potrebi pa še iz drugih vzgojnoizobraževalnih ustanov. Po seminarju je preizkus znanja uspešno opravilo enaindeset izvajalcev in deset organizatorjev. Organizatorji proizvodnega dela in delovne prakse so se tako usposobili za povezovanje delovnih organizacij v kombinatu z vzgojnoizobraževalnimi ustanovami in sklepanjem pogodb o proizvodnem delu in delovni praksi z njimi, za organiziranje proizvodnega dela in delovne prakse, za koordiniranje nalog izvajalcev, za nadziranje in ocenjevanje izvajanja programa proizvodnega dela in delovne prakse kakor tudi za organiziranje uvajalnih seminarjev ob prihodu učencev v delovne organizacije.

Torej organizatorji proizvodnega dela pomenijo predvsem most med združenim delom in vzgojnoizobraževalnimi ustanovami. Za njihovo uspešno delo pa so v temeljnih organizacijah odgovorne družbenopolitične organizacije, poslovodni in samoupravni organi. V veliki meri pa bo uresničevanje zakona o usmerjenem izobraževanju na področju proizvodnega dela in delovne prakse odvisno tudi od izvajalcev, ki so se na

seminarju usposobili za vodenje proizvodnega dela učencev, saj bodo ti v neposrednem stiku z učenci.

Poleg pedagoškega vidika bodo v Rek Velenje tako kot v drugih OZD v pripravah na začetek izvajanja proizvodnega dela in delovne prakse upoštevali še pravno-normativni vidik, kar pomeni, da bodo pripravili in sprejeli interni „samoupravni splošni akt o izobraževanju“ in v okviru tega akta PRAVILNIK O IZVAJANJU proizvodnega dela in delovne prakse. Ta pravilnik bo vseboval: podrobni učni načrt, iz katerega bodo razvidni cilji, vsebina, izvajalci proizvodnega dela in delovne prakse in potrebna materialna sredstva za organizacijo in izvajanje proizvodnega dela in delovne prakse, določila o pravicah in obveznostih udeležencev proizvodnega dela in delovne prakse ter določila o načinu dogovarjanja med združenim delom uporabnikov in vzgojnoizobraževalnimi organizacijami o izvajanju teh dveh nalog.

In ne samo to! Organizacije združenega dela v Rek Velenje bodo z vzgojnoizobraževalnimi organizacijami prek posebnih izobraževalnih skupnosti podpisale „samoupravne sporazume o medsebojnih pravicah in dolžnostih pri skupnem izvajanju vzgojnoizobraževalnih programov“. Na podlagi teh aktov pa bodo sklenile z vzgojnoizobraževalnimi organizacijami še pogodbe o izvajanju proizvodnega dela in prakse.

Glede priprav na izvajanje proizvodnega dela in delovne prakse v Rek Velenje kaže omeniti še, da še niso vsega storili, da so šele na pol poti in da bodo na pedagoškem in pravno-normativnem področju izvajanja teh nalog morali še marsikaj urediti. Vse naloge pa bodo, so poudarili na omenjenem seminarju, uspešno izvedli le, če se ne bo z njimi ukvarjala le peščica ljudi. Sploh moramo pri procesih podružbljanja vzgoje sodelovati vsi delavci v združenem delu, predvsem pa poslovodni delavci in člani vodstev družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov. Samo tako bo vzgoja postajala organski del proizvodnega dela, in kolikor bo postajala taka, toliko bo tudi bolj ustvarjalna.

Martin Pustičnik

Zdravstveni center Velenje — referat za zdravstveno vzgojo

Patronažna služba

Svetovna zdravstvena organizacija opredeljuje patronažno službo kot aktivno socialno zdravstveno varstvo nad družinami z varovanci, ki so zaradi svojih bioloških lastnosti ali zaradi določenih boleznih prav posebej občutljivi za škodljive vplive okolja.

Patronažna služba je sestrska služba, je polivalentna, kar pomeni, da zajema celotno družino, od zdravega do bolnega člana družine, vse biološke in starostne skupine.

Patronažna služba v Velenju deluje kot samostojna strokovna enota pri tozdu Splošno zdravstvo Velenje. Svojo dejavnost izvaja na celotnem področju občine Velenje.

Začetki patronažnega dela segajo v leto 1952, ko so bile v tej službi zaposlene medicinska sestra in dve babici. Z razvojem celotnega družbeno-ekonomskega življenja, je tudi patronažna služba doživela spremembe, tako v strokovnem kakor tudi organizacijskem in kadrovskem pogledu.

Danes izvaja ta služba: polivalentno patronažno dejavnost, babiško dejavnost, strokovno nego bolnika na domu.

Polivalentno patronažno dejavnost in strokovno nego bolnika na domu izvajajo višje medicinske sestre, babiško varstvo pa medicinske sestre-babice. Vse

njihove naloge so povezane z obiskom varovancev na njihovih domovih.

V letu 1980 je bilo v patronažni službi zaposlenih 6 višjih medicinskih sester in 4 medicinske sestre-babice. Skupno so opravile 13.702 obiskov pri naslednjih skupinah varovancev: dojenčki, mali otroci, predšolski otroci, nosečnice, in otročnice, šolarji, duševni in TBC ter rakasti bolniki, alkoholisti in ostali kronični bolniki.

Sestra v družini skuša njene člane motivirati in pridobiti za ustrezen higiensko-prehrabeni oz. dietni režim življenja. S pomočjo svojega strokovnega znanja nauči družino negovati obolelega, sodeluje pri odstranjevanju zdravju škodljivih vplivov, ugotavljanju socialnih in ekonomskih razmer v družini, skrbi za povezavo med družino in zdravstvenimi ustanovami, izvaja strokovno nego bolnika ter deluje zdravstveno-vzgojno v družinah in med občani. Pomaga pri reševanju problemov, seveda skupaj s podobnimi službami v občini: s stanovanjsko skupnostjo, skupnostjo otroškega varstva, zavodom za zaposlovanje, socialnim skrbstvom, RK, krajevno skupnostjo, ZB, pa tudi s sodiščem. Torej z vsemi dejavniki, katerim je skupna skrb za občana.

Najpogosteje se pri svojem delu srečujemo z neurejenimi sta-

novanjskimi razmerami, nepravilno prehrano, pomanjkljivo zdravstveno prosvetljenostjo, alkoholizmu, slabimi medsebojnimi odnosi v družini.

Delo patronažne sestre je zelo samostojno, težko a hkrati zelo lepo. Poleg fizičnega napora (terensko delo) se mora sestra naučiti poslušati ljudi, biti strpna, prilagodljiva, vztrajna, z eno besedo — ČUSTVENO ZRELA. Velikokrat se sreča tudi z malo agresivnejšimi varovanci — alkoholisti, duševnimi bolniki. Pri svojem delu potrebuje tudi precej znanja s področja psihologije, sociologije, prava, itd. Področje dela je široko, stalno izpopolnjevanje je nujno.

Iz desetletja v desetletje se večja števila prebivalcev, več je škodljivih vplivov na človekovo zdravje, daljša je življenjska doba ljudi, vedno več je starostnikov, ki potrebujejo nego in pomoč.

Izstopa torej potreba po strokovni in domači negi bolnika na domu, katera se mora organizirati v sklopu patronažne službe.

Napredek patronažne službe ni naloga samo zdravstvene službe, temveč tudi ostalih družbenopolitičnih dejavnikov, katerih dejavnost je usmerjena k skrbi za občana.

Cesar Zala
vodja patronažne službe

Projektivni biro

Dobro sodelovanje s šolo

Pionirji OŠ XIV. divizije so nam pripravili prisočno proslavo ob prazniku naše občine. Vsi smo bili navdušeni. Recital je bil skrbno izbran in veselo obarvan s pesmijo in harmoniko. Ne pozabno in preprosto so se nam predstavili in nam ustvarili praznično razpoloženje, ki ga bomo še dolgo pomnili.

S pionirji na OŠ XIV. divizije sodelujemo že pet let. Patronat nad njihovim pionirskim odredom smo sprejeli v šolskem letu 1976/77. To je bilo v času, ko so dobili novo šolo. Mentorica PO tovarišica Tea Devičeva nas je

takrat seznanila z vsebino sodelovanja med PO in našo DO in z dolžnostmi, ki smo jih sprejeli s tem, da smo pristali na to vlogo.

Naše sodelovanje postaja vsebinsko bogatejše. Vsa leta pa sodelujemo v obojestransko zadovoljstvo po načelu, da čutimo, da smo drug drugemu potrebni.

Vsako šolsko leto se naš delegat udeleži pionirske odredne konference, kjer sprejemajo delovni program za tekoče šolsko leto. Tako že od leta 1977 sledimo njihovemu delu in njihovemu

razvoju v interesnih dejavnostih. Glede na dosežene rezultate v PO in SSD jim izrekamo priznanje za vložen trud.

Na letošnji pionirski odredni konferenci 29. septembra smo podpisali samoupravni sporazum o medsebojnem sodelovanju. Delavci naše DO smo sprejeli svečano listino kot sporazum o prijateljskem sodelovanju, da bomo še naprej v zameno za prisočno pionirske akcije s finančno dotacijo omogočili uresničiti naloge iz programa interesnih dejavnosti.

Delavci DO Projektivni biro

Paketni nakup — prihranek za novo knjigo!

DELAVSKA ENOTNOST

DELAVSKA ENOTNOST, Ljubljana, Dalmatinova 4

Pripravili smo vam šest paketov knjig, s katerimi vam omogočamo 20 odstotkov cenejši nakup knjig s področja družboslovnih ved: zgodovine, politike, izobraževanja, informiranja, gospodarstva itd.

Prvi paket vsebuje naslednje knjige:

AKTUALNI PROBLEMI MARKSIZMA, več avtorjev	310 din
Adolf Bibič: INTERESI IN POLITIKA	550 din
Paolo Alatri: ORIS ZGODOVINE MODERNE POLITIČNE MISLI	420 din
B. Kavčič — I. Svetlik: POGLAVJA IZ SOCIOLOGIJE DELA	360 din
Vladimir Sruk: FROMMOVA HUMANISTIČNA VIZIJA	290 din
	1.930 din
— 20 % popust	386 din
	1.544 din

V paketu so knjige, za katere je značilno, da so namenjene tako najširši javnosti, zlasti pa tistim, ki se poklicno ukvarjajo s teorijo in prakso političnih vprašanj in temelji marksizma.

V nadaljevanju vam bomo predstavili ostalih pet paketov, ki vsebujejo knjige — v glavnem izvirna dela znanih avtorjev, kot so dr. Ana Kranjc, Emil Rojc, Lojze Sočan, Cveta Mlakar, Vida Tomšič, da navedemo le nekatere.

Za informacije ali naročila se obrnite na Delavsko enotnost, Ljubljana, Dalmatinova 4, ali knjigarne DE v Ljubljani, Tavčarjeva 5, ter na druge knjigarne po Sloveniji.

Izživljanje nad telefoni

Mnogokrat sem razmišljala o tem, kdaj si najdejo neznanji telefonisti v govornicah poleg telefoniranja še čas, da primerno „okrasijo“ z noži, pa tudi drugimi ostrimi predmeti še slušalko, kabino in še druge stvari, ki so zraven.

Mera pa mi je bila polna, ko sem hotela še pred nedavnim uporabiti medkrajevni telefon v govornici pri hotelu, v Šoštanju. Telefonska slušalka je bila ponoči dobesedno iztrgana iz žice. Tako je bilo še naslednji dan, sedaj pa so že namestili novo. Na tej kabini je tudi

streno steklo. Zaradi prebudega „nasilja“ ali morda prevelike želje čimprej slišati tistega, ki ga želimo, pa je ta telefon tudi večkrat v okvari. Kadar se kovanec iz neznanih vzrokov zatakne v odprtini, je kar precej „pomagačev“, ki so pripravljani udrihati po aparatu, da bi ga dobili nazaj. Nekateri so pri tem delu tako „vztrajni“ in „vestni“, da včasih izpade še preostali denar, ki je bil namenjen za že opravljene pogovore. Nekateri se hvalijo brez kančka slabe vesti, da lahko govorijo, kolikor se jim za- hoče ne da bi pri tem trošili denar.

Ni kaj boljše ni v Velenju. Z „okrasjem“ se precej ponaša kabina pri Trznici. In gorje, če kakšnemu srboritežu, ki izstopi iz bifeja, ne uspe takoj vzpostaviti telefonsko zvezo. Takrat se znesne nad plastičnim pokrovčkom za sukanje številk, če že drugega nima pri roki.

Nikar, nikar, neznanji telefonisti! Telefon ni kriv, če ste vi nestrpni, nespoštljivi do družbene imovine, če nimate v sebi vsaj malo svoje- ga osebnega dostojanstva.

N. Koblar.

Ko bom velik, bom tudi jaz imel jadrnalno desko!?

KS Družmirje Gabrke

Dela jim nikoli ne zmanjka

„Denarja za razrešitev vseh vprašanj, je v naši krajevni skupnosti vedno premalo,“ pravi Bernard Skarlovnik, predsednik sveta krajevne konference SZDL Družmirje Gabrke, „zato je potrebno kar največ dela opraviti prostovoljno. Udarne akcije se vrstijo v naši krajevni skupnosti takorekoč iz dneva v dan. Udeležba na njih pa žal ni več tako zadovoljiva, kot je bila pred leti.“

V zadnjem času so v tej krajevni skupnosti veliko delali pri napeljavi telefonskega omrežja. Tega je bilo potrebno prestaviti zaradi ugrezjanja tal, krajani pa so se odločili, da ga bodo nekoliko razširili. Doslej so imeli v kraju 22 telefonov, sedanje omrežje pa bo imelo zmogljivost 60 telefonskih priključkov. Seveda bodo naročniki dobili telefon šte, ko bomo v naši občini dobili novo telefonsko centralo.

Že pred leti so skušali v krajevni skupnosti Družmirje-Gabrke razrešiti vprašanje predšolskega varstva in vzgoje. Zato so predvideli prostor v domu družbenopolitičnih organizacij. Vendar so dobili v kraj trgovino le s pogojem, da so prostor poleg trgovine namenili za bife. Tako je ostalo odprto vprašanje otroškega varstva. K njegovi razrešitvi so že pristopili v letošnjem

Organizacija ZK

Še premalo aktivni

Pred dvema letoma so ustanovili osnovno organizacijo Zveze komunistov tudi v krajevni skupnosti Družmirje-Gabrke. Kot je povedal sekretar te organizacije Darko Napotnik, so se

Darko Napotnik

takoj ob ustanovitvi vključili v delo krajevne skupnosti. V začetku so se srečevali s številnimi težavami. Potrebno je bilo izdelati sezname tistih komunistov, ki naj bi delovali v krajevni skupnosti. Pogosto se je potem dogajalo, da so ti prejeli zadolžitve tudi še v delovni organizaciji. Trenutno ima njihova osnovna organizacija 18 članov. Z aktivnostjo pa se, žal, ne morejo pohvaliti, saj je med člani premalo takšnih, ki so lahko drugim za vzgled. V osnovni organizaciji ZK v Gabrkah opažajo tudi to, da so jim dodeljeni tisti komunisti, ki v delovnih organizacijah niso dovolj aktivni.

No, kljub tem težavam, lahko v Družmirju in Gabrkah povedo, da se komunisti vključujejo v razreševanje številnih vprašanj. Vse premalo pa je še pobud od posameznikov. Premalo je predlogov za uspešno razreševanje posameznih vprašanj.

„Nalog, ki nas čakajo v prihodnje ni malo,“ poudarja Darko Napotnik, „predvsem pa se želimo kar najbolj aktivno vključevati v priprave na pomladanske volitve. Narediti bomo morali resnično vse, da bomo v krajevni skupnosti kandidirali takšne občane, ki bodo v naslednjem mandatskem obdobju upravičili naše zaupanje. Takšne, ki se bodo aktivno vključevali v delegatsko odločanje in ki bodo pripravljene za to žrtvovati tudi svoj prosti čas.“

M. Z.

letu. Trenutno urejajo potrebno dokumentacijo. Upajo, da bodo v kratkem pričeli tudi delo. Zato imajo predvidenih 500 tisoč dinarjev, sredstva za opremo pa bo prispevala skupnost otroškega varstva Velenje. Delo v enem oddelku vrtca, ki ga bodo uredili v prostorih doma družbenopolitičnih organizacij pa naj bi steklo prihodnje solsko leto.

V prejšnjem srednjeročnem obdobju so v krajevni skupnosti Družmirje-Gabrke nameravali urediti tudi športno igrišče, vendar zaradi številnih težav te naloge niso uresničili. Pred nedavnim jim je končno uspelo pridobiti primerno zemljišče, tako da sedaj pripravljajo potrebno dokumentacijo. Upajo, da bodo dela pričeli še letos. Zato imajo predvidenih 300 tisoč dinarjev, nekaj bo prispevala občinska skupnost za telesno kulturo, veliko pa bodo krajani delali tudi udarniško.

V pomladanskih mesecih so v kraju uredili tudi novo transformatorsko postajo, katero je v celoti financiral DES. Predčasno

Bernard Skarlovnik, predsednik sveta krajevne skupnosti

jim je uspelo postaviti tudi telefonsko govorilnico. Njeno izgradnjo so namreč načrtovali šele v letu 1985.

Precejšnja sredstva namenjajo v tem kraju tudi vzdrževanju krajevnih cest. Letos so zaključili z asfaltiranjem ceste proti Velunji.

Krajevna skupnost Družmirje-Gabrke je prispevala v ta namen 800 tisoč dinarjev, ostalo pa samoupravna interesna komunalna skupnost. Sofinancirali so tudi cesto na Pristavo, katera leži na meji s krajevno skupnostjo Ravne. Za to so namenili 150 tisoč dinarjev. Težko pa pričakujejo tudi dokončanja gradnje Severne magistrale.

Tudi v tem srednjeročnem obdobju bodo v tej krajevni skupnosti skušali kar najbolj posodobiti krajevne ceste. Imajo jih okoli 12 km. Že prihodnje leto jih nameravajo asfaltirati v dolžini dveh kilometrov.

Gasilci, ki se aktivno vključujejo v delo krajevne skupnosti, so dobro opremljeni. Pred nedavnim so nabavili tudi novo avtocisterno. Vendar jih pri delu močno ovira otesnjen gasilski dom, ki je tudi v izredno slabem stanju. Ker pa leži dom na meji rušnega področja, ni dovoljeno njegovo obnavljanje, pa tudi ne vedo, kako dolgo bo dom še stal. Upajo,

da bo to kmalu znano in da bodo lahko pričeli ukrepati.

Se z naslednjim velikim problemom se srečujejo prebivalci tega kraja. V Gabrkah imajo sicer izdelan žazidalni načrt, vendar pa

Janez Hliš, predsednik krajevne konference SZDL

parcele komunalno še ne bodo urejene v tem srednjeročnem obdobju. V kraju pa imajo veliko interesentov za gradnjo. Na žazidalni načrt so dali v krajevni skupnosti pripombe, saj so bile tu predvidene vrstne hiše.

Predsednik sveta krajevne skupnosti Bernard Skarlovnik pravi, da jim mnogo težav pri delu povzroča tudi to, da se številni dejavniki obnašajo do krajevnih skupnosti, kot da so to neki uradi. Pozabljajo, da krajevne skupnosti nimajo strokovnjakov, ki bi pripravljali raznorazna poročila. Vse delo je organizirano na prostovoljnem delu in v krajevni skupnosti Družmirje-Gabrke porabijo tudi tista sredstva, ki jih prejemajo za administrativna opravila, za razreševanje komunalnih vprašanj.

Na področju delegatskega delovanja se tudi v tej krajevni skupnosti srečujejo z nekaterimi težavami, vendar ga vseeno lahko ocenijo dokaj uspešno. Seje občinske skupščine in samoupravnih interesnih skupnosti se redno udeležujejo. „Res je, da so to največkrat predsedniki delegacij,“ pravi Janez Hliš, „vendar udeležbo na sejah skušamo vedno zagotoviti. Delegacije se tudi sestajajo in predelujejo gradivo, njihovo delo pa je zaradi večimenskega dela oteženo. Ponočno želimo izreči že tolikokrat povedano trditev, da je gradivo za seje še vse preveč obsežno in preveč strokovno pripravljeno. Delegati v združenem delu imajo strokovne službe, ki pripravijo izvečke, mi pa smo prepuščeni samim sebi. Če delegat področje dela, o katerem bi moral biti dobro seznanjen in o tem tudi odločal, niti ne pozna, je več kot jasno, da postaja vse bolj nezainteresiran.“

V teh dneh so pričeli v krajevni skupnosti Družmirje-Gabrke tudi že s pripravi na prihodnje volitve. „Storitvi moramo res vse, da bomo izbrali ljudi, ki nas bodo ustrezno zastopali na vseh področjih in ki bodo s svojim aktivnim delom pripomogli k še uspešnejšemu razvoju naše krajevne skupnosti,“ poudarja.

Mira Zakošek

Krajevna skupnost Titovo Velenje – Levi breg

Uredili so si prostore

Ustrezni prostori so prav tako pomembni za dobro delo, lahko večkrat slišimo v posameznih krajevni skupnosti. V dnevi občinskega praznika in preimenovanja Velenja so tudi v krajevni skupnosti Levi breg spravili z dnevnega reda to vprašanje. Prvič so se zbrali delegati oziroma predstavniki krajevne skupnosti na svečani seji v novih prostorih, ki so si

jih uredili na Foitovi 2. Za prostore (54 kv. m) so morali plačati Reku, ki je bil njihov lastnik, 1,21 milijona dinarjev, oprema pa jih je veljala 200 tisoč dinarjev. Pri urejanju prostorov so opravili tudi približno 500 udarniških ur. Tako imajo odslej na voljo sejno sobo in pisarno.

Krajevna skupnost Škale – Hrastovec

Teklo je staro in mlado

Stanka Virbnik

V akcijo Iščemo najboljšo krajevno skupnost v športni rekreaciji so se zelo uspešno vključili krajani Škal in Hrastovca, ki so preteklo nedeljo izvedli prvo trim akcijo, katere se je udeležilo več kot 160 krajanov od najmlajših čičibančkov do najstarejših, tja do 72. let. Poleg tekačev pa je prišlo k gasilskemu domu, kjer so akcijo pripravili, tudi zelo veliko navijačev, tako da se je zbrala na trim akciji večina krajanov te krajevne skupnosti. In kaj so menili tekmovalci o takšnih akcijah?

STANKA VIRBNIK, 20, medicinska sestra: „Za rekreacijo v današnjem času vse premalo skrbimo, zato je zelo prav, da smo pričeli tudi v naši krajevni skupnosti s takšnimi akcijami, ki pritegnejo k sodelovanju večino krajanov. So pa tudi zabavne. Današnja prva akcija je nedvomno pokazala, da je zanimanje za organizirano rekreacijo precejšnja, zato sem prepričana, da jih bomo v našem kraju še organizirali.“

MARJAN GRUBER, 30, rudar: „Nekoliko se sicer tudi sam ukvarjam z rekreacijo. Igram nogomet, pozimi pa tudi smučam. Z zadovoljstvom sem sprejel sporočilo, da imamo tudi v Škalah trim akcijo. Prav imenitno je, da na ta način preizkusimo svoje zmogljivosti. Tudi v prihodnje se bom podobnih akcij rad udeleževal.“

HERMAN ARLIČ, predsednik komisije za rekreacijo v KS Škale Hrastovec: „Ko smo prejeli sporočilo „Iščemo najboljšo krajevno

Marjan Gruber

skupnost v športni rekreaciji“, se je naša komisija takoj odločila za organizacijo trim akcije. Tokrat smo organizirali tekmovanje v teku. Moram priznati, da smo bili zelo prijetno presenečeni, saj resnično nismo pričakovali takšne udeležbe. V nekaterih skupinah smo imeli celo več tekmovalcev kot jih je včasih na občinskih trim akcijah. Tako uspela akcija je prav gotovo tudi zahtevala, da podobna srečanja v krajevni skupnosti še organiziramo. Jasno je tudi to, da se na takšnih srečanjih ljudje tudi zbljujejo. Akcije se je udeležilo okrog 160 tekmovalcev. Navijači pa so prišli takorekoč iz vsake hiše.

Trim akcijo bomo pripravili tudi v zimskem času, v zimskih športnih, spomladi pa se bomo spet srečali na pomladanskem krosu.“

ELICA BAH, 31, Z rekreacijo se skorajda ne ukvarjam. Kondicijo si sicer nabiram pri raznih domačih opravilih, kot so delo na vrtu in podobno, pozimi pa malo tudi smučam. Prav zaradi tega se mi zdi kar pametna takšne preizkušnje telesne zmogljivosti. Moram reči, da sem bila danes zelo presenečena, ko sem zmagala v svoji skupini. Tudi v prihodnje se bom trim akciji prav rada udeleževala.“

MARJANA NOVAK, 35, delavka: „Včasih tekam z otroci in to je tudi moja edina rekreacija. Navdušena sem nad današnjo akcijo, ki je zares zelo uspela. Nedvomno je to dokaz, da je zanimanje za takšne aktivnosti zares

Herman Arlič

veliko. Tudi v prihodnje bom prihajala na podobna srečanja.“

FRANC MRAVLJAK, 68, Sprva nisem nameraval nastopiti na današnji akciji, želel pa sem si jo ogledati. Pa so me potem tukaj pregovorili in tudi sam sem se postavil na start. Zares sem zado-

Elica Bah

voljen, da sem premagal pot, ki je bila predpisana za mojo skupino, še zlasti, ker sem najstarejši moški udeleženec tekmovanja.“

CILKA ŠMON, 71, Vsakega sestanka in sploh vsega, kar organiziramo v naši krajevni skupnosti, se že vrsto let aktivno udeležujem in seveda nisem izostala niti na današnjem krosu. Res je, da poti nisem mogla cele preteči. Vmes sem tudi hodila, šlo pa je vendar. Prepričana sem, da bomo v naši krajevni skupnosti še pripravljali takšne akcije, saj je na njih resnično zelo dobra udeležba. Tudi sama bom še sodelovala.“

M. Zakošek

S. Vovk

Marjana Novak

Franc Mravljak

Cilka Šmon

SAVINJA
Trgovska delovna organizacija - Mozirje

ODPRLI SMO NOVO BLAGOVNICO V MOZIRJU

V treh nadstropjih vam nudimo bogato izbiro raznovrstnega blaga.

PRIDITE — ZADOVOLJNI BOSTE!

Titovo Velenje

Naše mesto se je poimenovalo po velikem heroju, ki nas je neutrudno vodil v težkem boju. Po vojni se je rodilo novo mesto, ki je imelo ljudi komaj petsto. Tito je učil delovne ljudi, kako se bolje živi. Rudarje je pohvalil, ker vsak je nov del Velenja ustvaril. Danes je Titovo Velenje mesto z industrijo, kjer srečni ljudje živijo. Imamo rudnik lignita, kjer rudarji z delom častijo spomin na Tita.

Andreja Drofenik 5. b.
OŠ GUSTAV ŠILIH

Bralna značka

Letos bomo sedmošolci tekmovali za srebrno Kajuhovo bralno značko. V našem razredu nas bo tekmovalo 15 učencev. Lepo bi bilo, če bi vsi, toda nekateri raje preživljajo svoj prosti čas kje drugje kot ob knjigi. Med temi je največ tistih, ki jim še branje dela težave.

Tudi letos imamo zelo zanimive

knjige, ki jih bomo radi brali. Po-delitev bralnih značk bo 22. februarja 1982. Do tedaj pa se bomo vsi tekmovalci trudili, da bodo knjige pravočasno prebrane in bomo s tem prideli svoji zbirki bralnih značk še eno.

Marjan Jazbinšek, 7. b
OŠ Karel Destovnik-Kajuh,
Šoštanj

Odpri nov dom

Ves mesec september in del oktobra je v KS Konovo potekala velika delovna akcija: dograditev doma družbenopolitičnih organizacij. Želeli smo, da poimenovanju mesta Velenja tudi naša KS prispeva svoj delež. Krajanji so se te velike akcije lotili z vsjo zavestjo. Opravljenih je bilo več kot 10.000 udarniških ur, delali pa smo vsi: od osnovnošolcev do tistih, ki jih imajo že krepko prek petdeset. Vsakdo je poprijel za delo, ki mu je bil kos in ni ga bilo opravila, ki se ga naši ljudje ne bi bili lotili.

Veliko so pomagali tudi kmetje, čeprav imajo v jesenskem času veliko dela doma, nikoli ni bilo težav prevoza ali pa hrane za naše udarnike. Sladkega jabolčnika in dobrega domačega kruha je bilo vedno dovolj.

Če ne bi sama žvela v takem vzdušju, ne bi verjela, da sploh še obstaja stvar, ki bi ljudi lahko združila in jih povezala v takšnem obsegu kot nas je naš dom. Ljudje so prihajali v zgodnjih jutranjih urah, zatem odšli na delo, toda nadomestile so jih nove delovne moči in delo se je nadaljevalo dolgo v noč.

Ko bom velika, bom

Ko bom velika, bom vzgojiteljica. Ta poklic mi je všeč že od prvega razreda. Imam sestro, ki je vzgojiteljica.

Večkrat sem z njo v vrtcu. Zabavno je gledati in poslušati otroke. Zelo rada pa otroke tudi pazim. Med počitnicami sem čuvala tri. Imela sem veliko dela, toda pazila sem jih z veseljem. Mama malo nasprotuje temu poklicu, toda jaz sem trdno prepričana, da bom vzgojiteljica. Mama in sestri mi priporočata

ekonomsko šolo ali učiteljsko. Toda nobeden od teh poklicev me ne veseli. Ne bi se rada jezila z neboljivimi in pozabljivimi šolarji, kakor se morajo naše tovarišice in tovariši. Tudi se ne bi rada ukvarjala s pisarniškim delom kot moja sestra.

Zagotovo vem, da bom dobra vzgojiteljica.

Anica Stropnik,
6. a, o. š.
K. D. Kajuh Šoštanj

Po poteh „Igmanskega marša“

Tako se je začelo:

V četrtek nama je tovarišica Strozakova povedala veselo novico, da sva kot najboljša pionirja Saleške doline izbrana za prvi pohod po poteh Igmanskega marša. Dva dni pred odhodom naju je med poukom poklicala tov. Filipančičeva iz DPM in povedala, da bo odhod ob 5.30 uri izpred hotela Celesia v Celju.

Pohod:

1. dan — 24. 9. 1981

Ko sva se pred hotelom Celesia poslovila od staršev, sva se s kombijem skupaj z osmimi pionirji s celjske regije — predstavnikmi SR Slovenije, odpeljala proti mariborskemu letališču. Ko se je letalo DC-9 dvignilo s steze, smo bili vsi kot stari znanci. V Sarajevu nas ni nihče sprejel kot je bilo dogovorjeno, zato je moral naš tovariš plačati celotno pot od letališča do Vagošče. V Vagošči so nas veliko lepše in predvsem bolj organizirano sprejeli. Takoj so nas razvrstili po domovih tamkajšnjih pionirjev, ki so se kar trli pred vrati ravnateljstva pisarne, saj je vsak od njih hotel dobiti „svoje“ Slovenca. Do šestih ni bila predvidena nobena aktivnost, zato sva si v družbi najinih gostiteljev ogledala Vagoščo. Takrat smo se zmenili, kako bomo v petek jutraj ustanovili naš odred.

2. dan

Jutraj sva se ob osmih dobila pred tamkajšnji šolo, kjer smo ponovili raporte našemu komandirju. Potem pa smo na proslavi svečano ustano-

vili odred »Bratstva in enotnosti« in odšli na začetek Igmanskega marša. obiskali smo tudi tovarno avtomobilov TAS, kjer so nam razkazali proizvodni postopek in nam postregli s kosilom. Ta dan nas je mučilo domotožje, zato smo drug za drugim telefonirali staršem. Ob 18.00 uri smo imeli zabavni večer.

3. dan

Odšli smo v disko, kjer smo se ob hitrih ritmih spet razvedrili. Po dva predstavnika vsake delegacije sta morala iti na sprejem k predsedniku OK SZDL. Od Slovencev sva šla Branka in jaz.

4. dan

Ta dan smo si organizirano ogledali veličastno skulpturo, posvečeno igmanskemu maršu. Na slovesnem obisku pri predsedniku občine Vagošča je vsaka republika izvedla kulturni program. V prostem času, ki je sledil, sva si ogledala znamenito sarajevsko Baš-Čaršijo. Ob petih je bil čas odhoda v Ilido kjer naj bi preživeli naslednje tri dni. Ko smo se poslavljali od svojih gostiteljev, je bilo vsem zelo hudo, teklo so solze, a ni nam preostalo drugega, poslovlili smo se s pesmijo. Ko smo prispeli v Ilido so nas pristrčno sprejeli. Zopet sva odšla na dom vsak svojega gostitelja. To pot sva domovela zelo blizu. Ti trije gostitelji so bili še bolj gostoljubni kot prejšnji. Gotovo se sprašujete, zakaj trije? Urban je namreč stanoval pri dvojčkih Bobu in Dadu. K malu sva odšla spat, ker smo

drugi dan morali biti že ob 6.00 uri pripravljeni za odhod.

4. dan

Ob šestih zjutraj smo že pripravljene v sestavi 2. črnogorskega bataljona čakali na odhod. Pot pred nami se je ves čas strmo vila navkreber. Toda mi smo jo pogumno premostili. Ko smo prišli na cilj — na najvišjo točko Igmanskega marša, smo se okrepčali s čajem in parti-zanskim pasuljem, nato pa nam je spregovorila nekaj besed o tem pohodu njegova udeleženka Dora Petrovič. Z avtobusom smo se odpeljali nazaj v Ilido. Bili smo utrujeni; naporen dan je bil za nami in kar kmalu po večerji smo se zvalili v tople postelje.

5. dan

Ta dan je bil namenjen utrjevanju naših poznanstev in ogledu sarajevskih znamenitosti. Midva sva se ločila. Eden je šel na Jahorino (Urban) drugi pa na vrelo Bosu (Petra) — tako se je pač našim gostiteljem zdelo prav. Oba sva se imela imenitno, nič slabše pa ni bilo z ostalimi udeleženci. Ob 6.00 uri je bil poslovilni večer v glasbeni šoli Ilida.

Vsaka republika je predstavila svojo točko, pa tudi Ilidani so prispevali lep kulturni program. Poslovlili smo se in izvedeli natančen čas odhoda. Razšli smo se po domovih in preživeli še zadnji dan v družbi svojih gostiteljev in njihovih staršev.

6. dan

Ko je bilo najlepše, smo se morali posloviti. Škoda, pa saj je vedno tako. Poljubljanje in pozdravljanje je prekinil šele prihod tramvaja, ki nas je odpeljal na letališče. Letalo je imelo dve uri zamude, ki pa sta prehitro minili, ker so se med bivanjem v Lazaruru med nami stakale trdne prijateljske vezi. Tudi vožnja z letalom je hitro minila. Na Brniku nas je čakal kombi, s katerim smo se odpeljali do Žalca. Tam smo se razšli, a ne za vedno. Obljubili smo si, da se bomo še obiskali.

Razmišljanja:

Teh šest dni je bilo za naju velika šola. Spoznala sva veliko dobrih, pa tudi nekaj slabih strani tega pohoda. Najprej slabosti: kljub velikim stabilizacijskim naporom, ki jih bje-mo ta čas v Jugoslaviji za izboljšanje gospodarstva, so se nekateri udeleženci pohoda obnašali skrajno neodgovorno. Hrano, ki je niso mogli pojediti, so preprosto odvrgli. Meni-va, da ob takšni lakoti, ki sedaj vlada vsvetu, to nikakor ni primeren način.

Da ne bova samo grajala, pa še nekaj zelo lepih gest naših gostiteljev. Pokazali so izredno gostoljubnost in nesebičnost. Na tem pohodu se je res uredničilo tisto, kar je Tito zmeraj govoril — bratstvo in enotnost naših narodov.

Urban Kordeš in
Petra Rabič

Otvoritev naše šole

V četrtek, 8. oktobra, smo dobili novo šolo. Naša šola se imenuje po bratih Mravljak. Otvorila sta jo učenca 8. razreda. Ima dvaindvajset učilnic, jedilnico, telovadnico in druge prostore. Vsi učenci pionirske organizacije smo morali imeti čepice in rutice. Imeli smo veličasten sprejem. Dobili smo veliko daril. Prišli so nas obiskat tudi pionirji iz COŠ Veljko Vlahovič iz Velenja.

Zvečer, 9. oktobra smo se zbrali vsi pionirji in starejši ljudje na Titovem trgu. Ob 18.00 zvečer se

je pričela seja v kulturnem domu. Na njej je bil tudi tovariš Mitja Ribičič, ki je imel govor. Ko se je seja končala, so podelili nagrade in položili venec pred Titov spomenik. Za konec smo vsi učenci in pevci zapeli pesmi:

Pozdrav Velenju, Zdravljica, itd . . .

Beseda Titovo Velenje mi pomeni nekaj veličastnega, nekaj velikega in na to sem zelo ponosna.

Liljana Levovnik, 6. a,
COŠ bratov Mravljak
Titovo Velenje

Ponosni smo

V poseki Salek—Gorica so na dan letošnjega praznika občine odpri novo šolo. Šola je sodobno opremljena in urejena.

Na slovesnosti so bili vsi učitelji in učiteljice naše šole pionirski odredi in delegacije šol. Velenjska knjižnica nam je podarila razna darila. Ko sta pionirja prerezala trak, so si šli učenci in učitelji drugih šol ogledati našo šolo.

Matjaž Vratnik, 6. a,
COŠ bratov Mravljak
Titovo Velenje

Čestitka učencev

Delegacija pionirjev VIZ Velenje iz osnovnih šol Anton Aškerc Velenje, Biba Röck Šoštanj, Bratov Letonja Smartno ob Paki, Bratov Mravljak Velenje, Gustav Šilih Velenje, Karel Destovnik-Kajuh Šoštanj, Miha Pintar-Toledo Velečje, Veljko Vlahovič Velenje, XIV. divizije Velenje, je na sprejemu pri predsedniku Skupščine občine Velenje Franju Korunu dne, 9. oktobra 1981, posredovala za občane občine Velenje naslednjo čestitko:

„V življenju človeku nikoli ni treba zavijati sreče in ponosa v besede; veselja nad delovno zmago v vzklake in radostno pesem, želja v zahteve in prepričevanja, žalosti in tožbe, neuspehov v pozabljanje . . .

Človeku je treba le zaupanja in vere v sočloveka in vse drugo potem prihaja samo po sebi.

Učenci vzgojno izobraževalnega zavoda imamo od danes razlog več za takšno zaupanje in takšno vero in želimo, da zanj veste vi in s tem vsi delovni ljudje v občini Velenje.“

FOTOREPORTAŽA

Mi in zapornice

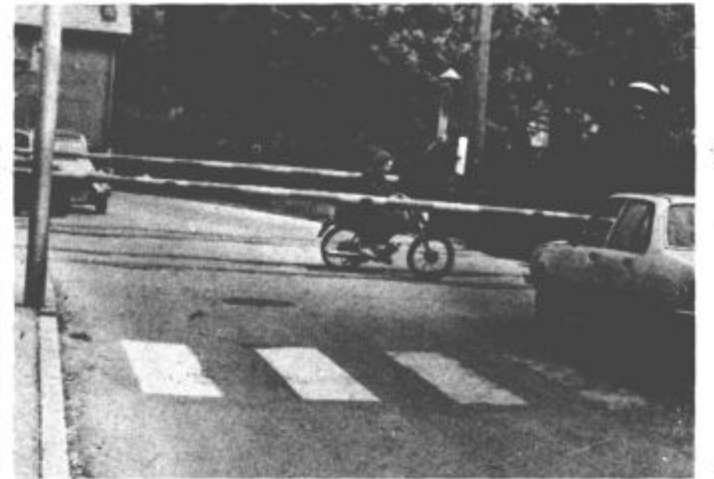
Na železniških prehodih se še vedno zgodi veliko prometnih nesreč, ki se skorajda vselej končajo s hudimi posledicami. Zanje sta v glavnem kriva neprevidnost in „junaštvo“ pešcev ter vozni-kov koles ali pa motornih vozil. Za nekatere izmed njih svetlobni znaki — rdeča luč ali pa celo lesene zapornice prav nič ne pome-nijo. Kot da so za okras!?

To prepričljivo potrjujejo tudi posnetki, ki smo jih resda ujeli v naš objektiv že pred nekaj tedni, toda kljub temu so in morajo biti v velik opomin osebam na njih pa tudi vsem tistim, ki nikakor ne morejo dočakati, da bo pot spet prosta in varna. Kot da bi bilo teh nekaj minut, ko morajo čakati, da bo peljal mimo vlak, ogromnega pomena za njihovo nadaljnje življenje; lahko je, toda usodnih. Seveda jim ne more biti v opravičilo, da so zapornice v Šoštanju — tako trdijo nekateri — pogosto predolgo spuščene.

Ko smo čakali pred zapornicami, je prečkalo progo kar precej pešcev pa tudi drugih:

Najprej smo „ujeli“ v naš objektiv občanko s kolesom. Zgled mladim je zares slab . . .

Pripeljal se je mlad mopedist, sklonil glavo in se po tirih ter nato ob njih odpeljal v smeri postaje . . .

Za njim je pogumno dirkal šolar s kolesom . . .

. . . vlak pa se je medtem naglo približeval prehodu. Komaj smo se vrnili do svojega avtomobila v koloni, je že zapeljal mimo. Kaj bi bilo, če bi kolesarja ali mopedista spodneslo na gladkih tirih . . . ;

Saleška alpinistična odprava (5)

Pamir — ledeno srce Azije

Kirgizi — ljudstvo brez pohištva

V njih bivajo le poleti, ko imajo živino na paši. V zimskem času se preselijo v hiše nižje v dolinah v

Piše: Peter Ficko

naselja, ki so nastala v novejšem času. Z njimi gre seveda tudi čreda. Družine so v kolhozih. Zanje jih ni bilo težko pridobiti, ker nimajo občutka za lastništvo zemlje. Na ista oddajena območja in po istih poteh, potujejo s čredami še danes. Med njimi so izredno močne sorodstvene vezi. Sovjetska oblast je to znala izkoristiti. Tako predstavlja zdaj en rod eno „brigado“ v kolhozu. Ker so bili že v preteklosti v glavnem nagnjeni k funkcionalnemu življenju — trde naravne razmere jim niso dovoljevale kopičenja dobrin — se zadovoljujejo tudi zdaj s tistim, kar nujno potrebujejo za vsakdanje življenje. Tudi glede tega je bila sovjetska oblast je to znala izkoristiti. Nacionalna zavest in težnje sovjetske skupnosti se komajda kažejo. Šola, vojaki — to so pri njih pač dejstva, ki so nujnost in

jih je pač treba prestat. Rezultat — spomin in šibko znanje ruskega jezika.

Ena družina pase okrog štiristo glav ovac in koz. Konj imajo malo, ravno tako višinskega goveda jaka, manj kot nekoč. Pasejo moški, in sicer na konjih. V pomoč pa so jim psi, ki uspešno zavračajo živino.

Med našim bivanjem so strigili ovce, pričemer so vključeni vsi člani družine, tudi otroci. Prisostvovali smo oddaji volne kolhoznomu ekonomu, ki se je pripeljal iz sto kilometrov oddaljenega središča z velikim tovornjakom. Volno je oddajala „brigada“, ki je štela štiri družine. Nesčasno volno so imeli na travniku razvrščeno v tri kupe. Ti so predstavljali različno kakovost. Ne glede na obseg opravljenega dela, so plače iz meseca v mesec enake. Ekonom je ocenjeval kakovost in meril količino. Zvedeli smo, da znaša plača petčlanske družine tristo rubljev. To je precej, če pomislimo, da zasluži na primer zdravnik dvesto deset rubljev, učitelj pa stoosemdeset. Ovce dajejo odlično volno, so izbrane vrste in so tudi pod stalno veterinarsko kontrolo. Posebno čislane so karakulske ovce zaradi kožuha mladicev, ki jih dobijo s pospešenim predčasnim porodom. Te kožuhe izvaža Sovjetska zveza za drag denar.

Zelo prijazni Kirgizi so nam mahali že od daleč in nas klicali v jurte ter gostili. Pravico, da povabi gosta v jurto, ima le starešina rodu ali po novem vod-

ja „brigade“. Tako nas je enkrat povabil starešina „jurt ob jezeru“, tako smo mi imenovali zaselek jurt ob lepem jezeru. To je bilo enkratno doživetje — česa takega ne bomo več doživeli!

Stal je pred svojo jurto, ki je bila najlepša med vsemi. Krepak možakar okrog šestdesetih let, v narodni noši in ob svojem osedlanem konju, ki je še vedno ponos vsakega Kirgiza. Konje imajo stalno privezane na kol pred jurtami, da z njimi ob vsakem trenutku zdirjajo k živini na paši, je imel svečano rdečo čepico, robovi so bili obrobljeni z belimi nitkami in so predstavljali travne bilke. Tudi plašč, ki je segal do kolen, je bil rdeč, robovi pa so bili enako okrašeni kot čepica. Plašč je bil pripet s svetlomodrim svilenim pasom. Hlače je imel črne, škornji so segali do kolen in na petah so bile ostroge. Svečano in dostojanstveno nas je sprejel, z rahlim nasmehom.

Vsakomur od nas stisnil roko, se za hip mirno zazrl v oči, toplo, zaupajoče. Ko je ta nenavadni sprejem opravil, so prišli iz jurte štirje sinovi ali zetje, ki so bivali s svojimi družinami v bližini. Bili so občutno mlajši in oblečeni moderno. Pozdravili so nas po rusko. Nazadnje so iz ozkega izhoda privreli še otroci in ženske, glasni in veseli, in nam nazdravljali. Nismo jih razumeli, govorili so v svojem trdem kirgiškem jeziku. Seveda so si pred modrimi, popuščajočimi kirgiškimi ženami izsilili prednost pozdrava z nami otroci. Vedno smejoči se in zdravi kirgiški otroci. Že otroci so nam bili znamenje, da živi to ljudstvo zadovoljno in zdravo! Nazadnje smo lahko segli še v roke, v mehke ročice kirgiških žena in deklet. Ob pogledu nanje sem se lahko prepričal, da so ostale tradiciji bolj zveste od svojih mož. Njihova narodna noša je bila namreč enkratna, baje še prvotna, tako so me poučili sovjetski poznavalci. Odete so bile v raznobarno svilo. Nekateri so imele na glavi pisane rute, druge srebrne in zlate okraske. Srjace so jim segale čez boke, široke hlače pa so se zožile na gležnjih, na nogah so imele pa copate. Osnovno, barva njihovih oblačil je rdeča ali modra raznih odtenkov. V to pa je vtkan samo en ornament, ena izmed značilnih travniških rož. Ne na gosto, ampak na redko, kot so tudi redke cvetice v njihovi travni pustinji.

Nato smo si ogledali jurto (šotor), ki je okrogle oblike, brez oken in z enimi vrati, na štožčastem vrhu je odprtina za zračenje in izhajanje dima. Jurte izdelujejo iz stisnjene ovčje volne. Tako dobljeno blago nataknejo na leseno ogrodje. Zanimivo, Sovjetska oblast je hotela vsiliti

Kirgizom plastične jurte in bivališča na kamionih. Toda te novosti se v tamkajšnjem podnebnju niso obnesle. Raje bivajo v svojih prvotnih bivališčih. Mnogo raje, tako so nam zatrjevali, kot pozimi v hišah nižje v dolini.

Pred vhomom smo se sezuli. Vstopili smo v notranjost. En sam prostor. V sredini štedilnik z dimnikom, ki je segal skozi zračno odprtino na vrhu. Nekoč so imeli odprto ognjišče. Kurijo s posušenimi odpadki živine. Tla so prekrivale rdeče volnene preproge. Ob zidovih so bile zvite lepo vezene in živobarvne blazine, okrašeni z rastlinskimi motivi. Ponoči jih razgrnejo, da na njih spijo. Čez dan pa se nanje naslanjajo, ko sedijo na tleh. Posodo in hrano imajo kar na tleh ob štedilniku. Pokrito je s prti. Nikjer nismo videli kakšnega kosa pohištva. Kaj se da tako živeti? Torej, to je ljudstvo, ki ne pozna pohištva. Stoletja že živi tako!

Starešina nam je pokazal, naj sedemo na tla in se naslonimo na blazine ob zidu. Ubogali smo. Na nasprotni strani so sedeli gostitelji. Bili smo ločeni. Pogovarjali smo se. Vpraševali smo jih o živini, o njihovem delu in zdravju ter drugem. Tudi oni so nam postavljali podobna vprašanja. Zanimivo, da jim Jugoslavija ni bila neznana.

Mlada gospodinja, starešinovalca hčerka, je pogrnila najprej pred naše noge lepo vezen prt, potem pa je začela prinašati razna jedila. Najprej je nalomila kruh. Vsa ostala jedila so bila iz mleka. Kisla smetana, stopljeno maslo, sir in čaj. Segali smo po okusnih jedilih in se krepčali. Nazadnje smo pili še kamil, alkoholno pijačo iz kobiljega mleka. Ta pijača se nam ni zdela okusna, toda dobre volje in zgovorni smo postali po njej kaj kmalu, tako da je bilo slovo od teh dobrih ljudi kar težko.

Bili smo na obiskih tudi v drugih jurtah, kjer so nas sprejeli enako ljubeznivo in dostojanstveno. Najbolj veseli pa smo bili, kadar smo lahko jahali na njihovih iskrih konjih.

Jugoslovanski večer v taboru

V Ačik-Tašu, glavnem taboru, smo prebivali slab teden z namenom, da se prilagodimo na višine okrog štiri tisoč metrov in da se spoznamo med seboj. V taboru je prebivalo približno dvesto alpinistov. Z vodstvom je vzdrževal stike Dušan — bili so zvezni uradniki in zadržani. Videlo se jim je, da na gorah že nekaj časa niso bili in tudi gorniškega življenja so se odtujili.

(se nadaljuje)

Kljub temu, da je bilo v teh dneh po naših gozdovih skoraj več gobarjev kot gob, pa je budnim očem vendarle ušel kakšen goban in se razbohotal v vsej veličini predno ga je utrgala roka srečnega gobarja.

Tako je pred nedavnim uspelo Janku Finku iz Titovega Velenja odkriti tega 1,45 kg težkega jurčka. Našel ga je nekje v bližini Škal, točnega kraja pa seveda ni hotel povedati.

Jezikovno razsodišče (43)

Neslovenski dopisi Slovincem

A. R. iz Ljubljane se je priglasi za bivanje v Atomskih toplicah v Podčetrtku. Odgovorili so mu z razmnoženim dopisom. Na katerem je podpis vodje recepcije Fanike Šket. V dopis je nekdo s pisalnim strojem vpisal potrebne podatke. Dopis sam pa je bil v nekakšni hrvaščini (namreč v takšni: „Molimo, da tačno držite rezerviranog termina...“ Le kaj si ob takem dopisu mislijo hrvaški ali srbski gostje?)

Ljubljanska zdravnica L. M. pa nam je izročila podoben dopis namreč spremno besedilo nekega kataloga, ki ji ga je poslala tovarna zdravil Krka iz Novega mesta. Tudi ta dopis, poslan slovenski zdravnici, je bil napisan in razmnožen kot tiskovina v pomankljivi srbohrvaščini.

Tako v zdravilišču kot v tovarni zdravil imajo očito pripravljene tiskovine v več jezikih, da jih pošiljajo širom po Jugoslaviji. Ali smemo reči, da gre le za upravičljivo pomoto, če sloven-

sko zdravilišče pošlje slovenskemu gostu in slovenska tovarna zdravil slovenski zdravnici dopis v drugem, ne slovenskem jeziku? Oba naslovnika sta bila prizadeta in sta se zaradi teh dopisov obrnila na Jezikovno razsodišče. In menda res ne zahtevamo preveč, če pričakujemo, da se bodo slovenska zdravilišča in podjetja vseh vrst obračala na Slovence v njihovi materinščini. Le malo pazljivosti in skrbni je potrebno, da tisti, ki pošilja dopis, izbere pravo tiskovino. Zato so pomote takšne vrste v resnici izraz malomarnosti do naše materinščine in niso opravičljive.

Razsodišče vabi vse, ki jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov: Sekcija za slovenščino v javnosti. Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 2. Dober slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

Ostale zveste tradiciji

MARJAN BREGAR

ILIR SE VRAČA

21. Vihar klicev se ni in ni hotel poleči. Udurik se je razšopiril na borišču. S pogledom gospodarje je drsel po občinstvu, spustil plašč s sebe — služabnik ob njem ga je ujel v naročje in odnesel — in se ustopil pred atletom.

In spoprijela sta se: mladi prvak, fant iz ljudstva, ter izvoljenec bogov, plemič, vesgotov v svojo večvrednost in zmago!

Kot je bilo pričakovati, je plemič prvi napadel.

Zamahnil je hitro in brezobzirno. Svoje prednosti je hotel uveljaviti v prvi minuti, izsiliti odločitev, še preden se nasprotnik prav znajde.

No, ni imel sreče. Mladi atlet je bil trši, kot je sodil Udurik, lahka in blesteča zmaga se je izmaknila in plemiču je grozilo, da se zaplete v dolgotrajen, izčrpujoč boj z mnogimi neljubimi presenečenji.

Znoj je orosil Udurikovo čelo.

Nemir je zgrabil občinstvo. Navijači so povzdignili glasove. Ken se je prerinil v ospredje. Slišal je sopenje tekmovalcev in videl strah v plemičevih očeh.

Naj jutrišnji gospodar Gradišča obleži v prahu, pred nogami brezimnega mladeniča iz ljudstva? Ne!

Udurik je sprožil desnico.

Zgrabil je za vrat nasprotnika, z vso močjo.

Palec je zaril globoko v vratno živlo. Nasprotnik je pomodrel, žila je nabreknila in krik je zastal v grlu!

»To ni dovoljeno!« je planil Ken, a nihče v valujoči množici ga ni slišal.

In zlasti ga »ni slišal« sodnik! Stal je ob atletih nem in negiben, dokler ni mladi tekmovalček ploskoma padel na tla.

koledar

Četrtek, 22. oktobra — ZOR-
KA
Petek, 23. oktobra — SEVE-
RIN
Sobota, 24. oktobra — RAFA-
EL
Nedelja, 25. oktobra — DARI-
JA
Ponedeljek, 26. oktobra —
LUCIJAN
Torek, 27. oktobra — SABINA
BINA
Sreda, 28. oktobra — SIMON
Dežurstva

Mali oglasi

PRODAM MOTOR ZA ZA-
STAVO 101 ter zadnja in sprednja
leva vrata za zastavo 1300. Feliks
Dokl, Veljka Valahoviča 55, Tito-
vo Velenje

PRODAM STEREO RADIO Z
ZVOČNIKI 2 x 20 W z anteno za
9.000,00 din. Ogled možen vsak
dan od 18. ure dalje, razen sobote
in nedelje. Bojan Stropnik, Foitova
6, Titovo Velenje.

PRODAM OSEBNI AVTO
FORD-TAUNUS, letnik 1967,
prevoženih 164.000 km. Osem
let je bil garažiran, prvič na novo
opleskan leta 1980. Zadnja leta pri
rednem vzdrževanju vgrajeno za
10.000,00 din novih delov. Regi-
striran do 3. 7. 1982. Cena
33.000,00 din. Možnost plačila v
petih obrokih. Naslov v uredniš-
tvu.

KUPIM RABLJENO PEČ NA
KREDIT, do treh let, za centralno
kurjavo 35.000 cc. (Feroterm).
Naslov v uredništvu.

PRODAM R—LO, letnik 1969,
registriran do oktobra 1982.
Telefon 852-737 — popoldan.

UGODNO PRODAM zelo malo
rabljeno fantovsko športno kolo
na 5-prestav. (Za fante od 8. do
16. leta). Sedež z naslonom. Cena
1.000,00 din. Naslov v upravi lista
Naš čas Foitova 10. Titovo Vele-
nje.

PRODAM AMI—8, letnik 1971,
cena 1,5 M. Informacije po telefo-
nu 852-848.

V NEDELJO 18. oktobra
popoldan, mi je utekel od do-
ma pes, nemški ovčar, črna rja-
ve barve in sliši na ime Ajax.
Mogoče se je h komu zatekel, mor-
da ga je kdo videl. Prosim sporoči-
te na telefon 850-690 proti nagradi.
Meh, Podkraj 8.

AUDI 75, 1700 kub. m, registri-
ran do aprila 82, prodam za 65.000
din. Gorenjska 23, ali po telefonu
851-978.

1300 litrov kurilnega olja pro-
dam. Naslov v uredništvu.

Dežurstva

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVE-
NEM DOMU TITOVO VELE-
NJE

Petek, 23. oktobra — dr. Lešnik
(dnevni), dr. Princ (nočni)

Sobota, 24. oktobra — Dr.
Žičnikar (dežurni), dr. Hrastnik
(pom. dež.)

Nedelja, 25. oktobra — dr.
Žičnikar (dežurni), dr. Hrastnik
(pom. dež.)

Ponedeljek, 26. oktobra — dr.
Blatnik (dnevni), dr. Pustavrh
(nočni)

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAV-
STVENEM DOMU TITOVO
VELENJE

Sobota, 24. oktobra — dr. Ale-
ksander Uršič, Kidričeva 3, Tito-
vo Velenje

Nedelja, 25. oktobra — dr.
Aleksander Uršič, Kidričeva 3,
Titovo Velenje

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVE-
NEM DOMU ŠOŠTANJ

Četrtek, 22. oktobra — dr. La-
zar

Petek, 23. oktobra — dr. Pirto-
všek

Sobota, 24. oktobra — dr. Pir-
tovšek

Ponedeljek, 26. oktobra — dr.
Glušičeva

Torek, 27. oktobra — dr. Glu-
šičeva

Sreda, 28. oktobra — dr. Do-
však

DO „ERA“ VELENJE
Komisija za delovna razmerja
TOK KMETIJSTVO ŠOŠTANJ
OBJAVLJA

prosta opravila in delovne naloge za nedoločen čas

VODENJE RAČUNOVODSTVA pri TOK Kmetijstvo Šoštanj

Po določenih pravilnika o delovnih razmerjih traja poskusno delo
60 dni.

Kandidati morajo poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev izpol-
njevati še naslednje pogoje:

- da imajo višje šolsko izobrazbo ekonomske smeri in dve leti delov-
nih izkušenj pri delih v računovodstvu ali
- da imajo z delom pridobljene delovne izkušnje, ki se dokazujejo
v skladu z določili pravilnika o delovnih razmerjih TOK Kmetijstvo
— da imajo smisel za organizacijo dela.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogo-
jev najkasneje v roku 15 dni po objavi na naslov: DO „ERA“ Titovo
Velenje, KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA TOK KMETIJSTVO
Šoštanj, Trg svobode 12.

Kandidati bodo o izbiri pismeno obveščeni v roku 15 dni od zaključ-
nega roka za prijavo na oglas.

VETERINARJI V VETERI-
NARSKI POSTAJI TITOVO
VELENJE SEDEŽ ŠOŠTANJ

Od petka, 23. oktobra do četr-
ka, 29. oktobra — Peter Rihtarič,
dipl. vet. Šoštanj, Prešernov trg 7,
881-143.

Gibanje prebivalstva

MATIČNI URAD TITOVO VE-
LENJE

POROKE:

Radivoje Malinovič, roj. 1954,
asfalter iz Velenja in Sojka Berič,
roj. 1955, delavka iz Velenja;

Vojko Flego, roj. 1925, upokoje-
nec iz Velenja in Marta Linardon,
roj. 1941, delavka iz Sv. Petra v
Šumi.

Zivko Jokič, roj. 1955, rudar iz
Titovega Velenja in Slavica Čo-
vič, roj. 1962, delavka iz Titovega
Velenja; Jelko Ferlin, roj. 1958,
študent iz Titovega Velenja in
Tatjana Skornšek, roj. 1958, stu-
dentka iz Titovega Velenja; Bog-
dan Gregorin, roj. 1958, strojni
tehnik iz Titovega Velenja in Sa-
ška Venek, roj. 1960, tehnična ri-
sarka iz Topolšice; Bojan Steblo-
vik, roj. 1953, šofer iz Arnač in
Kristina Grabnar, roj. 1955, de-
lavka iz Arnač; Darko Jazbinšek,
roj. 1960, strojni ključavničar iz
Titovega Velenja in Milena Žuna,
roj. 1961, delavka iz Titovega
Velenja; Gabrijel Zidar, roj. 1962,
ključavničar iz Vinske gore in
Darja Ovniček, roj. 1963, delavka
iz Titovega Velenja.

UMRLI:

Marija Cesar, upokojenka iz
Titovega Velenja, Ljubljanska 1,
stara 77 let

le vekos

VEKOS TITOVO VELENJE
TOZD KOMUNALNA
OSKRBA

Cenjene stranke obveščamo,
da sprejemamo naročila za
cvetje za dan mrtvih do
28. oktobra 1981.

REK Plastika

n. sol. o., Velenje

REK PLASTIKA
n. sol. o., Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja
TOZD Kovinski izdelki in galanterija

RAZPISUJE

naslednja prosta dela in naloge

1. REZKARSKA DELA (več delavcev)

Pogoji: — zahtevna rezkarska dela na orodjih in podsklonih
— najmanj 5 let in več delovnih izkušenj

Nudimo:

— stimulativen OD po pravilniku o nagrajevanju
po delu v višini 12.000,00 din in več, odvisno
od delovnih izkušenj.

2. ORODJARSKA DELA (več delavcev)

Pogoji: — zahtevna orodjarska dela
— najmanj 5 let in več delovnih izkušenj

Nudimo:

— stimulativen OD po pravilniku o nagrajevanju po
delu v višini 12.000,00 din in več, odvisno od
delovnih izkušenj.

Razpisana dela in naloge so za nedoločen čas s polnim delov-
nim časom in 2-mesečnim poskusnim delom.

Kandidati naj posredujejo svoje vloge pismeno ali osebno
v 15 dneh po objavi oglasa na naslov: REK Plastika, Koro-
ška 61, kadrovsko splošno področje.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po objavi.

zeleni vlak

Nov zeleni vlak
od 5. 10. 1981 dalje

Na relaciji:
TITOVO VELENJE—LJUBLJANA

Vozni red:

6.30	Titovo Velenje	17.10
6.45	Smartno ob Paki	16.54
6.59	Zalec	16.39
7.11	Celje	16.30
8.30	Ljubljana	15.10

RAZEN OB SOBOTAH, NEDELJAH IN
PRAZNIKI

ZAHVALA

Ob bridki bolečini, ki nas je doletela, ko smo po kratki in težki bolezni za vedno izgubili dragega in
skrbnega moža očeta in dedija

Milana Zagerja

izrekamo prisrčno zahvalo vsem prijateljem, sorodnikom in znancem, ki so nam v težkih trenutkih
stali ob strani.

Posebna zahvala velja dr. Stuparju za obiske na domu in dobrim sosedom Topolškovic. Se posebej
se zahvaljujemo kolektivu Modna konfekcija Elkoj Mozirje — TOZD Šoštanj za materialno pomoč
in kolektivno spremstvo. Nadalje velja topla zahvala godbi ZARJA, govornikoma in č. d. za
opravljen pogrebni obred.

Srčna hvala vsem za izrečena pisna in ustna sožalja ter vsem, ki ste mu poklonili toliko lepega cvetja.
Vsem še enkrat hvala!

Zalujoči: žena Fani, sin Milan in hčerka Alenka s Tadejem.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi dragega moža in očeta ter starega očeta, ki ga je kruta
usoda iztrgala iz naše sredine

Ferda Hudournika

iz Kavč

se zahvaljujemo za darovano cvetje in poslovilne besede. Zahvaljujemo se duhovniku za
opravljen obred.

Zalujoči: žena Berta, hčerke Milica, Danica in Marija z družinami, vnuki Darko z družino, Janko,
Darinka, Marljjan, Klavdija ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubega moža, očeta in starega očeta

Rudija Gomboca

iz Raven pri Šoštanju

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam stali ob
strani v težkih trenutkih. Hvala vsem, ki so darovali vence in cvetje ter ga spremili na njegov zadnji
dom. Posebna zahvala dr. Petru Lazarju za skrb med boleznijo. Zahvaljujemo se tudi duho-
vnikom za pogrebni obred.

Zalujoči: žena Marija, hčerka Dragica, sinova Rudi in Marjan z ženo Darinko, vnukinja Nina in
ostali sorodniki.

ZAHVALA

V 88. letu starosti je prenehalo biti srce naše drage mame, babice in
prababice

Jožefe Mevc

rojene MEDVED

po domače Maratove mame iz Raven pri Šoštanju

Vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na zadnji poti in darovali cvetje, se iskreno
zahvaljujemo. Še posebej hvala vsem, ki ste jo v času njene bolezni obiskali in ji s tem pomagali
lajšati bolečine. Zahvaljujemo se tudi dr. Bogdanu Menihu, ki ji je vedno, ko je bilo potrebno,
nesebično nudil zdravniško pomoč.

Iskrena hvala sosedom, znancem in prijateljem, ki ste nam v teh težkih trenutkih slovesa izražali
tople besede sožalja in sočustvovali z nami. Zahvaljujemo se tudi predstavniku krajevne skupnosti
za poslovilne besede in duhovnikom za lepo opravljen obred ob težkem slovesu.

Zalujoči otroci: Zdravko, Alojzija, Valč, Pavel, Viki, Franc in Pepca z družinami, vnuki in pravnuki
ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob tragični smrti

Pavle Vogrinc

rojene Žerdoner

Se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem, ki ste jo tako
številno pospremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje in nam izrazili sožalje. Posebej hvala
delovnim organizacijam Era Velenje, RSC—tozd RPP in, TGO, Gorenje, pevskemu zboru,
govornikoma in duhovniku za opravljen obred.

Zalujoči

„Iščemo najboljšo krajevno skupnost v športni rekreaciji“

V letošnjem letu je bil v SR Sloveniji podpisan dogovor o organiziranju akcije »Iščemo najboljšo krajevno skupnost v športni rekreaciji«. S tem smo se tudi v Sloveniji pridružili vsejugoslovanski akciji, ki ima za cilj nadaljnje poglobljanje samoupravnih odnosov na področju telesne kulture ter poglobljanje obstoječa in iskanje novih oblik rekreativne dejavnosti med občani in delovnimi ljudmi.

Podpisniki dogovora so »PARTIZAN« Slovenije kot nosilec akcije, RK SZDL Slovenije, RS ZS Slovenije, RK ZSM Slovenije, Zveza prijateljev mladine Slovenije, TKS Slovenije, ZTKO Slovenije.

Zavedamo se, da smo s podpisom storili šele prvo dejanje v prizadevanjih in naporih, da v nadaljnjih petih letih kolikor bo akcija trajala, vključimo v športno in rekreativno dejavnost, kar najširši krog občanov vseh starosti in socialnih kategorij. Težišče dela in snovanja bo v sleherni KS v naši republiki, torej okolju, kjer preživimo največ prostega časa, kjer se najbolje poznamo, in kjer se lahko tako

organiziramo, da vsak občan najde možnosti za rekreacijo in razvedrilo.

Namen te akcije je, da popestrimo oblike dela, da rekreativno dejavnost približamo vsem ljudem, da postane športna rekreacija vsakdanja potreba in nuja.

Da bi ta akcija stekla kar najhitreje tudi v našem okolju, da bi bilo delo — usklajeno v vseh KS v naši občini, je bila organizirana skupina, njeni člani pa so predstavniki vseh podpisnikov dogovora.

To so: Rudi Bajec — Partizan Šoštanj, predsednik komisije, Vera Zupančič — OK SZDL, Ludvik Onuk — OS ZSS, Tea Podgoršek — ZTKO Velenje, Janez Dvornik — Partizan Šmartno ob Paki, Marko Boruta — ZTKO, predstavnik OK ZSMS, Alojz Hudar — ZTKO Velenje.

Naloga komisije je, da pripravi, spremlja, koordinira in analizira potek priprav in aktivnosti pri izvajanju akcije v vseh KS v občini Velenje.

za ZTKO Alojz Hudar

Kino

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 22. 10., ob 18. in 20. uri OBETAVEN FANT — drama, v gl. vlogi: Aleksander Berček.

Petek, 23. 10., ob 10. uri LJUBI, LJUBI, ALI GLAVE NE IZGUBI — komedija, v gl. vlogi: Dragomir Bojnič-Gidra.

Petek, 23. 10., ob 18. in 20. uri LEV V SRCU — komedija, v gl. vlogi: Nikola Simič, Milena Dravič.

Sobota, 24. 10., ob 18. in 20. uri LJUBI, LJUBI, ALI GLAVE NE IZGUBI — komedija

Nedelja in ponedeljek, 25., 26. 10., ob 18. in 20. uri REKTOR V POSTELJI — danska komedija, v gl. vlogi: Ole Seltoft

Torek, 27. 10., ob 18. in 20. uri DOMOV PRED POLNOČJO — angleški ljubezenski. V gl. vlogi: James Aubrey

Sreda in četrtek, 28., 29. 10., sreda in četrtek ob 18. in 20. uri JASTOG ZA ZAJTRK — italijanska komedija. V gl. vlogi: E. Montesano

KINO DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 22. 10., ob 20. uri LEV V SRCU — komedija

Ponedeljek, 26. 10., ob 20. uri FILMSKO GLEDALIŠČE — DOMOV PRED POLNOČJO — angleški ljubezenski

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 24. 10., ob 19.30 LEV V SRCU — komedija

Nedelja, 25. 10., ob 17.30 in 19.30 LJUBI, LJUBI ALI GLAVE NE IZGUBI — komedija

Ponedeljek, 26. 10., ob 19.30 JASTOG ZA ZAJTRK — italijanska komedija

Sreda, 28. 10., ob 19.30 DOMOV PRED POLNOČJO — angleški ljubezenski

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 23. 10., ob 20. uri NEKA DRUGA ŽENA — kriminalka, v gl. vlogi: Merima Isaković

Torek, 27. 10., ob 20. uri REKTOR V POSTELJI — danska komedija

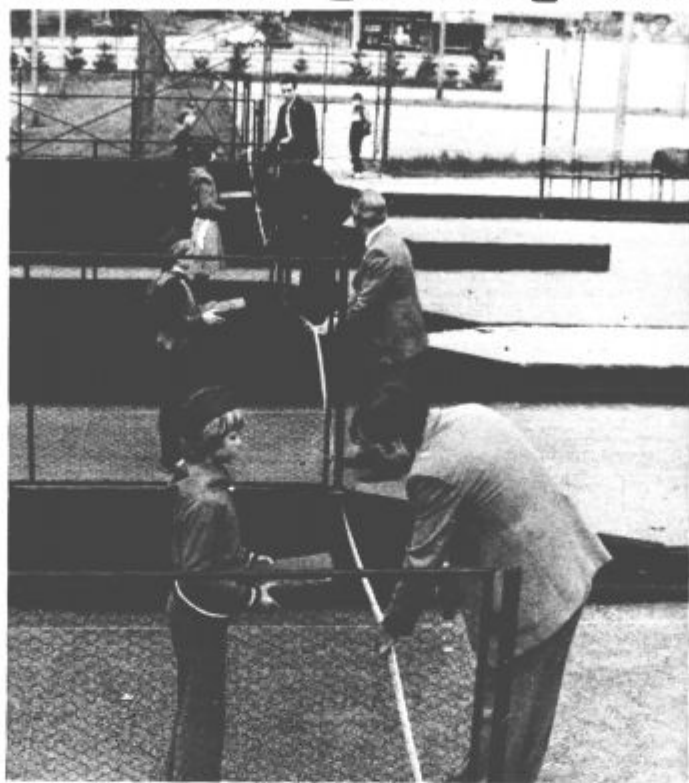
Plesni klub

Uspešni nastopi

Člani velenjskega plesnega kluba s svojimi nastopi dokazujejo, da so se med počitnicami dobro pripravili na novo tekmovalno sezono. Konec prejšnjega meseca je bil v Ljubljani prvi kvalifikacijski turnir na katerem sta se najbolj izkazala Alenka Mastnak in Matjaž Pergovnik, ki sta v zelo močni konkurenci zasedla 3. mesto v 4. razredu latinsko-ameriških plesov.

Naslednji turnir je bil v Delnicah minulo soboto. Mastnakova in Pergovnik zaradi poškodbe nista mogla nastopiti, zato pa je toliko bolj navdušil par Blanka Kavšek — Sandi Jeromek, ki je zmagal v vseh posameznih plesih in seveda prepričljivo osvojil prvo mesto v 3. razredu latinsko-ameriških plesov. Že danes, v četrtek, čaka velenjske pare nova preizkušnja v Ljubljani.

Udarniško zgradili igrišče

Ob občinskem prazniku in preimenovanju Velenja v Titovo Velenje so velenjski balinarji slovesno izročili namenu novo balinarsko igrišče ob Saleški cesti. Igrišče so zelo lepo in skrbno uredili, to pa je tudi razumljivo, saj so ga člani kluba v glavnem naredili s prostovoljnimi delom. Za njegovo izgradnjo so namreč vložili kar 6.000 ur udarniškega dela. Prav ta objekt je nov dokaz, da se tudi danes lahko veliko napravi udarniško, le, če je volja. Te pa marljivi velenjski balinarji imajo veliko.

Prejšnji petek je bil v Rdeči dvorani v Titovem Velenju prvi tekmovalni dan „Četverboja narodov“ v rokometu, na katerem so nastopile reprezentance ZRN, Danske, ČSSR in Jugoslavije. Tekmi med ČSSR in ZRN ter med Dansko in Jugoslavijo si je ogledalo kakšnih 2.000 gledalcev, ki pa v igro Jugoslovanov v Rdeči dvorani niso bili najbolj zadovoljni. V nadaljevanju turnirja v Ajdovščini in Ljubljani pa so naši zaigrali precej bolje in osvojili prvo mesto na tem že tradicionalnem „Četverboju narodov“.

Miličniki so zapisali

NEPRAVILNO NALOŽEN TOVOR

Ob pol devetih dopoldne je prišlo 13. oktobra do delovne nesreče na Starem jašku. Voznik viličarja Vid Kondić je prevažal nepravilno naložen tovor in ga zaradi tega prevrnil na skladiščnika Ivico Hajneta. Ta se je pri nesreči težje telesno poškodoval.

PADEL Z VRTILJAKA

V Lunaparku na malem nogometnem igrišču v Titovem Velenju se je vozil 14. oktobra ob 19. uri Josip Proso. Med vrtenjem se je odpel in zaradi tega padel z vrtiljaka na podstavek. Pri tem se je hudo telesno poškodoval.

ZAPELJALA PRED VLAK

Po tovarniški poti v Šoštanju se je peljala 17. oktobra letos ob 22.30 kolesarka Marija Mrak. Na nezavarovalnem železniškem prehodu ni upoštevala prometnega znaka in zapeljala na progo. Vlakovodji nesreče kljub močnemu zaviranju ni uspelo preprečiti. Kolesarko je vrglo približno 7 metrov v obcestni jarek. Pri nesreči se je hudo telesno poškodovala, poškodbam pa je naslednji dan v Celjski bolnišnici podlegla.

ČIGAVI SO NAJDENI PREDMETI?

Velenjski miličniki so pri odkritju kaznivega dejanja zasegli tudi več predmetov, za katere ne vedo, cigava last so. Gre za različne orodje ter rezervne dele za avtomobile in kolesa. Občani si te predmete lahko ogledajo na Postaji milice.

Hud poraz

Nogometiški Rudarja so v enajstem kolu doživeli nov polom, saj so se v gostovanju v Vinokovih vrtili kar s petimi zadetki v svoji mreži, obenem pa napadalc niso bili sposobni niti enkrat premagati domačega vratarja. Srečanje so izgubili kar s 5:0. Za tako hud poraz pa so si krivi seveda sami igralci, predvsem pa Mišetič, ki mu je sodnik slabih deset minut pred koncem prvega polčasa pokazal rdeči karton.

Dinamo je sicer povedel že v enajsti minuti, vendar je ostal nespremenjen rezultat vse do 68., ko so Velenjčani dobili drugi zadetki, potem pa so jim gotovo pošle že moči zaradi številčne prednosti domačega moštva, in njihova mreža se je zatresla še trikrat.

V sedanjem položaju bi moral igralci vsekakor bolj odgovorno, kajti Mišetiča čaka še kazen in ob upoštevanju dosedanje prakse, ne bo smel igrati najmanj dve tekmi. To pa predstavlja novo težavo za trenerja pri sestavljanju moštva, glede na to, da nima na izbiro veliko igralcev.

Z igro oziroma doseženimi rezultati v dosedanjih enajstih kolih igralci Rudarja nimajo veliko upanja za obstanek. Če si ga bodo hoteli izboriti, potem bodo morali v igri marsikaj spremeniti, urediti pa se bodo morale tudi razmere (zlasti finančne) v klubu. V nedeljo gostuje v Titovem Velenju Kozara.

Koncert Ive Pogoreliča

Potem, ko je v letu 1980 in 1981 zagrebški pianist Ivo Pogorelič koncertiral pred več kot 100.000 poslušalci, bo ta, trenutno najbolj popularni pianist in izvajalec resne glasbe sploh, igral tudi v Titovem Velenju. Zaradi velikega zanimanja za Pogoreličev koncert, je organizatorju, Kulturnemu centru „Ivan Napotnik“ Velenje, uspelo organizirati dva koncerta in sicer v četrtek, 29. in v petek, 30. oktobra 1981 obakrat s pričetkom ob 19.30. Pogorelič bo v Titovem Velenju izvajal Beethovno Sonato op. 111 ter Schumannovi skladbi: Simponijske etude in Toccato v C-duru op. 7.

Vstopnice bodo prodajali v knjižnici Kulturnega centra „Ivan Napotnik“ Velenje od petka 23. oktobra dalje, vsak dan od 9. — 15. ure, v soboto pa od 9. — 13. ure.

Še naprej na vrhu

Rokometašice Velenja nadaljujejo z dobro igro. Po šestem kolu so še vedno na vrhu prvenstvene lestvice z najvišjim možnim številom točk. Na drugem mestu je trenutno ekipa Zrinskega z desetimi točkami, vendar s tekmo manj. Ti dve ekipi pa se bosta, kot kaže sedanjí razplet na prvenstveni lestvici, tudi najprej potegovali za

naslov jesenskega prvaka. Katera je boljša, bo znano že v soboto.

V šestem prvenstvenem kolu so igralke Velenja gostovale v Novem mestu in premagale domačo ekipo z rezultatom 26:24 (11:10) Zadetke za Velenje so dosegle Omerovič 9, Spoljar 6, Djordjevič 5, Golič 4, in Bovha 2.

Razburljiv konec

Srečan šestega kola v drugi zvezni rokometni ligi-sever med igralci Šoštanj in ekipo Dubovca za Karlovca je bilo zelo razburljivo in negotovo do zadnje sekunde. Akcije in hitri protinapadi so se vrstili kot na tekočem traku, saj je bilo že v prvih petih minutah v obeh mrežah kar devet zadetkov. Igralci so v nadaljevanju sicer nekoliko popustili, kljub temu pa so gledalci videli na tekmi kar 57 zadetkov — skratka, skoraj vsako minuto enega. Srečanje so dobili Šoštanjčani z rezultatom 29:28 (15:16).

Slabši del ekip sta bili tokrat obrambi. Gostje so prvi povedli, nato pa so do 8. minute vodili Šoštanjčani, takrat pa so gostje spet povedli in bili nato v vodstvu do približno devete minute drugega polčasa, ko so igralci Šoštanja najprej izenačili na 19:19 in

takoj nato povedli z rezultatom 21:19. S tem pa tekma za domače igralce še ni bila dobljena, saj so gostje 38 sekund pred koncem izenačili na 28:28, na srečo pa so domači igralci takoj v nasprotnem napadu še enkrat premagali gostujočega vratarja. Takrat pa so nastopile negotove sekunde za Šoštanjčane. Gostje so imeli dva igralca več. Dve sekundi pred koncem so izvajali devetmetrovko, žogo je dobil eden izmed njihovih igralcev, takoj je metal s črte, na srečo pa je žoga zadela okvir gola. Tako so derbi dveh novincev po trdi igri dobili domači igralci — zaslužno.

Zadetke za Šoštanj so dosegli: Potušek 15, Stvarnik 5, Javornik 3, Toplak, Skornšek in Guček po dva. V naslednjem kolu se bodo igralci Šoštanja sestali v gosteh z Inlesom.

Pokalni tekmi

Odbojarski klub Ljubno je postal pokalni zmagovalec na območju Slovenije v tekmovalju za jugoslovanski Titov pokal, s tem ko je v finalu premagal odbojarski klub Merkur iz Nove Gorice, ki je član druge zvezne lige. Finalna tekma je bila v Žalcu. Ljubnenke so povedle z 2:0, nato v tretjem setu popustile, v četrtem so se zopet zbrale in z učinkovito igro premagale nasprotnice z rezultatom 3:1.

Darko Mehik

Prekinjena tradicija

Konec tedna se je pričelo tudi tekmovalje v slovenski odbojarski ligi. Ekipa Topolšice je v prvem kolu v telovadnici osnovne šole v Topolšici gostila selekcijo Slovenske Bistrice, ekipo Poljskave.

Favorizirani gostje so prvi set z lahkoto dobili, v drugem setu pa so domačini uredili svoje vrste ter z boljšo igro rezultat izenačili. Najzanimivejši je bil tretji set, v katerem so gostje povedli že z rezultatom 14:10, vendar so Topolščani še zmogli toliko moči in zbranosti, da so set obrnili v svojo korist in zmagali z rezultatom 15:14. V četrtem setu pa so Topolščani ponovno nadirali goste ter tako tekmo dobili z rezultatom 3:1. V soboto gostujejo igralci Topolšice v Braslovčah pri ekipi Savinjske.

D. Tamše

Turnir

V počastitev poimenovanja Velenja v Titovo Velenje je odbojarski klub Topolšice priredil turnir na katerem so sodelovale kipe Topolšic (člani in mladinci) Mislinje, in Šempetra. Zmagala je ekipa Topolšice, ki je z zelo dobro igro v finalu premagala ekipo Mislinje, tretji je bil OK Šempeter in četrti mladinci Topolšice. (D. M.)

Gostovala Olimpija

Sredi prejšnjega tedna so v Mozirju gostovali nogometiški ljubljanske Olimpije. V moštvo gostov so manjkali le poškodovani Janjuš in reprezentanta Elsnec in Bošnjak tako, da so se 1000 gledalcev predstavili z resnično močno postavbo. Gostje so bili razumljivo veliko boljše, zlasti v prvem polčasu, v drugem pa je bila igra bolj enakovredna. Zmagala je Olimpija s 6:0.

Pred začetkom tekme so predstavniki domačega kluba Zarku Beneteku izročili šopek in spominsko darilo, kot priznanje za njegovo dolgoletno športno dejavnost.

Dober začetek

Pred 80 gledalci v telovadnici osnovne šole Ljubno so odbojarske OK Ljubno zopet navdušile. V prvem kolu druge zvezne lige so premagale OK Tempo iz Zagreba z rezultatom 3:1 (—13, 4, 13, 11). V prvih dveh setih je na igrišču prevladovala trema, saj sta obe ekipi prvič nastopili v drugi zvezni ligi. V tretjem in četrtem setu so se neprestano menjavali v vodstvu, a so v zaključnih žogah bile domačinke uspešnejše. Požrtvovalnost Ljubenk je v veliki meri prispevala k uspešnemu končnemu rezultatu.

V nedeljo, 25. oktobra, se ljubiteljem odbojke v Savinjski dolini zopet obeta zanimivo srečanje med OK Ljubno in OK Metalac iz Siska.

Karate

Na prvenstvu Slovenije po težnostnih kategorijah na Ravnah na Koroškem so mladinci iz Titovega Velenja znova dokazali, da še vedno sodijo v sam vrh karate športa v naši republiki. Osvojili so kar pet medalj, dve zlati in tri bronaste.

Žižek je osvojil prvo mesto v srednji, Vrebac pa v poltežki kategoriji. Tretje mesto pa so osvojili Pejkonovič v polsrednji, Guberinič v srednji in Bahor v poltežki. Vsi ti imajo sedaj tudi pravico nastopa na državnem prvenstvu.

V velenjskem klubu se že sedaj marljivo pripravljajo na organizacijo zveznega turnirja mojstrov karateja za pokal Titovega Velenja.

V petek, 9. oktobra, je Karate klub Velenje organiziral tekmovalje v karateju v počastitev preimenovanja Velenja v Titovo Velenje.

Pokal Titovega Velenja je osvojil Smajlovič, drugi je bil Petek, tretji Džordžević in četrti Guberinič (RSC). Gledalci so bili gotovo zadovoljni, saj so bile borbe zelo zanimive in kvalitetne.

VELEBLAGOVNICA

10 let
nama
VELENJE

Na športnem odelku nudimo veliko izbiro zimске konfekcije, smučarskih čevljev, smuč in vezi.

ZA NAKUP SE PRIPOROČAMO!